

Gtn parti örgütlerine

Nihat Sargın ve Haydar Kutlu yoldaşlar, 6 Nisan 1990 tarihinden itibaren süresiz açlık gravine, ölüm orucuna baēlamış bulunuyorlar. Yoldaşların kamuyona yaptıkları açıklamada belirttikleri gibi, eylemin amacı demokratikleşme sürecinin nn tıkayan, girişimleri etkisiz kılmaya katkıda bulunmak için bir marksist, aydın ve yurttaş olarak en etkili biçimde seslerini yükseltmektir. Hiçbir hukuki gerekçeye dayanmadan iki buçuk yıldır tutuklu tutulmalarına, 141-142-163 sorununun hasıraltı edilmesine karşı, bu büyük haksızlıklara karşı, ellerindeki son olanağı kullanarak direnmektir.

Eylem oldukça güç koşullarda, belirsiz bir politik ortamda baēlıyor. Baēarı için çok çaba gerekiyor. Baēarı, bizim kamuoyunu etkilemek, desteğini kazanmak için ne kadar aktif ve yaratıcı bir politik faaliyet yrteceēimize, dışımızdaki demokrasi güçlerinin destek ve katılımını ne ölçüde kazanacaēımıza baēlıdır.

Bu nedenle, ölüm orucunun amacını kamuoyunda etkili biçimde anlatmak, bunun demokrasi mücadelesindeki yerini aydınlatmak ; politik partilerle, insan hakları örgütleriyle, yerelynetimlerle, meslek kuruluşlarıyla ve kamuoyunda etkin kişilerle (aydın, sanatçı, yazar, gazeteci, sendikacı vb.) merkezi ve yerel düzeyde ilişkiler kurabilmek; amacımıza uygun içerik ve biçimde yoldaşlarla dayanışma eylemleri gerçekleştirmek; kamuoyunun, merkezi ve yerel basının ilgisini sürekli tutmak gerekiyor.

Eylemin amaçlarını kamuoyunda propaganda ederken, Sargın ve Kutlu yoldaşların ortaya koydukları büyük özveriye alkışlamak, buna hayranlık uyandırmak deēil, onları bu kararı almaya iten büyük haksızlığı ne çıkarmak temel olmalıdır. Asıl kamuoyunun, yoldaşların yaēamlarını niçin tehlikeye attıklarını anlamasını saēlamak, onları buna iten adaletsizliğı sergilemek ve insanların buna tepki duymasını saēlamak amaçlanmalıdır. İnsanlar Sargın ve Kutlu'nun yaēamlarını kurtarmak için birşeyler yapmaya ve katkıda bulunmaya aēırılmalıdır.

Girişimlerimizde kamuoyunun önüne nasıl bir grnmla ıkacaēımız ve hangi biçimleri kullanacaēımız önem taēıyor. Kamuoyunun önüne önderleri büyük bir özveride bulunan örgütün militanları olarak deēil, büyük bir haksızlıēa uēranmış iki demokrasi savaēçısıyla dayanışma içinde olan ve başkalarının desteğini rica eden kişiler olarak çıkmalıyız. Dayanışma eylemlerimizin biçimi kamuoyunu haklılıēımıza ikna edecek tarzda barışçıl, ve meşruiyetimizi güçlendirecek, şekilde olmalıdır. Bizi tepkici davranışlara itmeyi amaçlayan, gerginliēi tırmandırmak isteyen girişimlere prim verilmemelidir.

Özellikle ilk on-onbeş günde esas amaç kamuoyunu etkilemek olmalıdır. Bu nedenle hemen ilk günlerde yoldaşların ölüm orucuna dışarıdan katı-

lının sayısını artırmak hedeflenmemelidir.Ölüm orucunun başlamasıyla birlikte uyarı ve dayanışma anlamında,az sayıda,yerel ve ülke çapında tanınmış kişilerin(sandika ve meslek kuruluşları yöneticileri,demokratik örgüt yöneticileri,aydınlar,sanatçılar) katıldığı kısa süreli açlık grevleri örgütlenmelidir.Bu açlık grevleri katılanların sürekli değiştiği,herbirinin üç günü aşmayacak şekilde greve girdiği bir biçimde planlanmalıdır.

Yoldaşların ölüm orucuna kademeli olarak katılım,onlarla ilişki içinde ve kamuoyunun ilgisini sürekli kılmak ve etkilemek için merkezi olarak düzenlenecektir.Merkezle koordinasyon sağlanmadan bu eylem başlanmamalıdır.Güçleri yoğunlaştırmak önemlidir.Ayrıca örgüt içinde,eylemi savunan savunmayan,katılan katılmayan ayırım ve gerginlikleri yaratılmamasına özel titizlik gösterilmelidir.Her yoldaşın dayanışmada yapacağı işler vardır,hepsi değerlidir.

Parti merkezi,kamuoyu ve politik merkezlerle ilişki kurma,merkezi propaganda ve enformasyonu yürütme,örgütlerin koordinasyonunu sağlama işlerini yapacaktır.

Yerel örgütler,tem bir inisiyatifle,uygun gördükleri biçimlerde faaliyetlerini düzenlemelidir.

Yerel düzeyde Kutlu-Sargın'la dayanışma komite ve girişimleri olarak örgütlenmek bunlar ı dışımızdakilere de açık tutmak gereklidir.

İşçilerin,sandikaların sembolik yemek boykotları,sanatçıların,aydınların özgül biçimlerde eylemleri,hükümete ve DGM ye protesto mektup ve telgrafları,yoldaşlara cezaevine destek mesajları,kamuoyuna açıklamanın geniş dağıtımı,özel açıklama ve bildiri hazırlanıp dağıtılması,afiş ve pul vb. araçların kullanılması,kadın ve çocukların özgül eylemleri,açlık grevi yapanların ziyaret edilmesi vb. yöntemler düşünülmelidir.

Yapılan her etkinliğin basına duyurulması birincil önem taşıyor.Bu hem doğrudan gazetelere iletilmeli,ham de merkeze gönderilmelidir.Foto çekilip iletilmelidir.

Yerel düzeyde bütün partiler ve sol güçlerle ilişki kurup sorun anlatılmalı destek istenmelidir.

141-142-163 kaldırılması için imza toplanmalı,23 Nisan'a kadar ilk aşama tamamlanmalıdır,bunlar merkeze iletilmelidir.100 bini aşkın imza hedeflenmelidir.Başka marksistlerle,İSİP'lilerle birlikte kampanyayı yürütmek olanaklıdır.

Örgütler merkezle koordinasyon için sorumlu şef tamalı,merkeze telefon ve olanaklıysa faks numarası bildirmelidir.

Derhal bir mali özveri kampanyası açılmalı,ilk elde toplanan miktar merkeze iletilmelidir.Etkili bir merkezi propaganda kampanyası büyük mali kaynaklar gerektiriyor.

İlişki için: İstanbul Örgütleri 5162327,Anadolu Örgütleri

516 16 04 ve 516 27 72 nolu telefonları kullanacaklardır. Merkezde çıkacak enformasyon bülteninde yer alması için yapılan bütün dayanışma faaliyetleri hergün merkeze bildirilmelidir. Bunun için 516 97 65 ve 66 nolu telefonlar kullanılacaktır. Faks numaramız 516 11 79 dur.

değerli yoldaşlar,

Çok zor bir sınavla karşı karşıyayız. Ancak elbirliğiyle, planlı ve hızlı bir çalışmayla, Sergin ve Kutlu yoldaşların yaşamını kurtarmak ve özgürlüklerimizi kazanmak mümkün olabilir. Başarırsak, ülkemizin demokratikleşmesine önemli bir katkıda bulunmuş olacağız ve bu herkesin, bütün marksistlerin ve demokratların yararına olacaktır.

Soğukkanlı, ama kararlı olmalıyız.

hepinize başarılar dileriz.

6 Nisan 1990

TBKP Merkez Yönetimi

Bilgi için

DEVLET GUVENLIK MAHKEMESI
SAVCILIGI'NA
ANKARA

12.4.1990

İhbar ediyorum. Ben bir düşünce suçlusuyum. Resmi düşünceden farklı düşünüyorum.

İhbar ediyorum. Tehlikeli fikirler taşıyorum. İnsanı sevmeyi, adalet ve eşitliği, özgürlüğü savunuyorum.

İhbar ediyorum. Ben bir komünistim. Komünist partisi üyesi olarak faaliyet yürütüyorum.

İhbar ediyorum. Nihat Sargın ve Nabi Yağcı ile aynı düşünceleri paylaşıyorum, ve tutuklanmamı talep ediyorum.

Gerekli işlemin yapılmasını arz ederim.

*

-AMAÇ

Öğüm orucunun merkezinde özgürlükler konusu ve yoldaşlarımız vardır. Bütün dikkatimizin, enerjimizin ve duşuncemizin bu yönde yoğunlaşması gerektiğine inanıyoruz. Elde etmek istediğimiz sonuç, 141-142 ve 163. maddelerin kaldırılması veya bu yönle açık işaretlerin ortaya çıkması ya da Kutlu ve Sargın yoldaşların daha uygun koşullarda mücadele olanaklarına sahip olmaları tahliyeleri şeklinde özetlenebilir. Bu amaç gerçekleşinceye, yani bu doğrultuda somut sonuçlar elde edilinceye kadar mücadelemizi ve yoldaşlara süregelen desteğimizi yoğunlaştırmalıyız.

TCK'nın 141-142 ve 163. maddelerinin demokrasi sorununun kilit maddeleri olduğu biliniyor. Bu kilidin çözülmesinin özgürlüklerimizin elde edilmesi yolunda önemli bir işlev taşıyacağına inanıyoruz.

Demokrasinin önünde oluşan tikanıklıkların ancak radikal müdahaleler yoluyla aşılabileceği görülmektedir. Bugüne dek izleyegeldiğimiz politik çizgi bu müdahalelerin somut sonuçlarını ortaya sermemiştir. Kasım 87 girişimiyle başlayan, TRKP'nin yasal politik faaliyet yürütme hakkını kullanmaya geçmesiyle ivmelenen yasal mücadele, yoldaşlarımızın bu girişimiyle yeni bir boyut kazanıyor. Sonuçta yaklaşımların kararlılık, politik girişkenlik en çok ihtiyaç duyduğumuz şeydir.

Çabada bir Türkiye'nin oluşmasına, düşünce zenginliğinin, tartışma hürriyetinin yerleşmesine ancak bu yoldan katkı yapabiliriz. Demokrasi için acelemiz var. Siyasal yaşam demokratikleştirilmedikçe, düşünceye konan sınırlamalar ve tüm yasaklar ortadan kaldırılmadıkça kör karanlıktaki delmek mümkün olmayacaktır. Olmazı olur yapmak ellerimizdedir. Şimdi hep birlikte haykırmanın zamanıdır: Demokrasi ve özgürlük hepimiz için, hemen şimdi gereklidir.

Eylemin ana amacı özgürlüklerimizi elde etmektir. Etkinliğimizi bu noktaya kaydırarak temel önem taşıyor. Tüm güçümüzle bu sonucu kazanmaya yönelmeliyiz.

2- EYLEM

Eylem programını bir piramit gibi düşünüyoruz. En tepede K/S'nin eylemi yer alıyor. Bunu destekleyen temel eylem olarak Ankara DTK'ye toplu başvuru yapılması kararlaştırılmıştır. Bunun yanısıra sendika yöneticilerinin, aydın ve sanatçıların destek açlık grevleri, kadınların yürüyüşü gibi çalışmalar söz konusudur. Yine kimi fabrika ve işyerlerinde yemek ve berris boykotları gerçekleştirilebilir. Kentin belirli meydanlarında özgürlük standları açarak imza toplama, tanıtım gibi faaliyetler yürütülecektir.

Eylem programının üstünde ayağında geniş kesimlere yönelik çok çeşitli etkinlikler yer alıyor. Telgraf ve kartı postalama, afisleme, basın toplantıları, önemli kurulus ve kişileri ziyaretler, özel ekler ve basın bildirileri gibi çalışmalar bu bölüme konusudur.

Bu eylemler alabildiğince özgür, inisiyatifli ve çeşitlilik içinde gerçekleştirilebilir. Hiçbirini diğerinin karşısına koymadan olanakları dikkate alarak faaliyetleri aynı adımla yükseltebiliriz.

3- ENFORMASYON

-Eskişehir ve Zonguldak'lı komünistler,bir basın açıklaması yaparak, eylemin başarısı için bütün olanaklarını seferber edeceklerini söylediler.

-Avrupa'da Kutlu ve Sergin'in kamuoyuna açıklaması çeşitli dillere çevrilerek,basına,partilere,çeşitli ülkelerin hükümet yetkililerine gönderildi.

-İsveç'te bulunan 25 Türkiyeli ilerici ve komünist Nihat Sergin ve Heydar Kutlu'ya ilettikleri bir mesajda,"başlattığınız ölüm orucunu, toplumumuzun demokratikleşmesi,yasal,çeğdağ komünist partinin kurulması yönünde bugüne kadar yalmadan sürdürdüğünüz onurlu kavganın gerekli bir devamı olarak görüyoruz" diyerek gönülden sıcak sempatilerini ilettiler.

-TİP eski milletvekilllerinden Dr. Tarık Ziya Ekinçi,bir açıklama yaparak Kutlu ve Serginin haklı eylemini desteklediğini belirtti.

Ölüm Orucundaki Sergin ve Kutlu ile
Dayanışma Komitesi

İrtibat telefonları: 516 97 65- 516 97 66

faks: 516 11 79

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARASTIRMA MERKEZİ

BEM

Pressezentrale Einheit

Moltkestr. 45, 4100 Duisburg 1, Telefon: 0203/340395, Telefax: 0203/339229

"BİZİM RADYO"NUN YAYININA

SON VERİLECEĞİ DUYURULDU

08.06.'89

1 Nisan 1958 den beri 31 yılı aşkın aralıksız yayın hayatını sürdüren BİZİM RADYO'nun 11 Haziran 1989 gününden itibaren yayınına son vereceği Radyo yayın kurulu tarafından yapılan bir açıklama ile de basına duyuruldu.

Radyo yayın kurulunun açıklaması şöyle:

"Bizim Radyo" 11 Haziran 1989 günü yayınına son veriyor. "Bizim Radyo" uzun yıllar halkımıza politik gerçeklerin açıklanması için çalıştı, barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm fikirlerini savundu. Güç koşullarda bir avuç insanın gece gündüz demeden çalışmasıyla ülkemize aydınlığı taşımaya uğraştı.

"Bizim Radyo" yayınına 1 Nisan 1958'de başlamıştı. Somut tarihsel koşulların ürünüydü. NATO ve Varşova paktları arasında gerginlik ve soğuk savaş, Türkiye'de demokrasizlik koşulları, komünistlerin egemen güçlerce her yöntem kullanılarak halktan yalıtılmak istenmesi "Bizim Radyo"nun varlığını ve kimliğini belirledi.

"Bizim Radyo" bütün yayın yaşamı boyunca halklar arası dostluk ve işbirliğini savundu, yurdumuzdaki her demokratik gelişmeyi içtenlikle destekledi. yalnızca komünistlerin değil, bütün demokratik güçlerin sözcüsü olmaya çalıştı. Halkımız birçok gerçeği "Bizim Radyo" dan öğrendi.

12 Eylül döneminin karanlığında da "Bizim Radyo" işçilere, köylülere, aydınlara umut verdi, halktan gizlenen gerçekleri açıkladı, demokrasiyi ısrarla savundu.

Bugün "Bizim Radyo"nun otuz yıldır savunduğu barış, demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm fikirlerinin çok geniş güçleri oluşmuştur. Bu uğurda ilerici güçler çok çeşitli araçlarla uğraş veriyorlar. Dünyada gerginlik ve çatışmadan yumuşama ve işbirliğine doğru bir dönüş yaşanıyor. Türkiye demokratik bir rejime yakınlaşıyor. Türkiye Marksistleri geri alınamaz bir toplumsal meşruiyet elde etmişler-

dir. Bir tarihsel dönem sona eriyor. "Bizim Radyo"nun işlevi de ömrünü tamamlamış bulunuyor. Önümüzdeki dönem politikada açıklık dönemidir, toplumsal güçlerin yüzyüze diyalog dönemidir. Radyomuz bütün bunları dikkate alarak yayınına 11 Haziran 1989 günü son veriyor.

Bizim Radyo'ya kiminin adı çok duyulmuş kimi isimsiz birçok insanın emeği geçti. Bunların bir kısmı artık hayatta değil. Onları saygıyla anıyoruz. Bütün emeği geçenlere yürekten teşekkürlerimizi sunuyoruz.

İnanıyoruz ki, "Bizim Radyo"nun 30 yıllık emeği boşa gitmemiştir. Şimdi gönül rahatlığıyla yayına son verirken, ülkemizin geleceğine umut ve iyimserlikle bakıyoruz.

Hoşca kalın değerli dinleyiciler ve
berhabaişçiler, emekçiler, aydınlar,
sosyal ilerleme ve demokrasinin yılmaz savunucuları!

Bizim Radyo Yayın Kurulu
8 Haziran 1989

"BİZİM RADYO" YAYININA SON VERİYOR !

"Bizim Radyo" 11 Haziran 1989 günü yayınına son veriyor. "Bizim Radyo" uzun yıllar halkımıza politik gerçeklerin açıklanması için çalıştı, barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm fikirlerini savundu. Güç koşullarda bir evlat insanın gece gündüz demeden çalışmasıyla ülkemize aydınlığı taşımaya uğraştı.

"Bizim Radyo" yayınına 1 Nisan 1958'de başlamıştı. Somut tarihsel koşulların ürünüydü. NATO ve Varşova paktları arasında gerginlik ve soğuk savaş, Türkiye'de demokrasisizlik koşulları, egemen güçlerce her yöntem kullanılarak varlığını komünistlerin halktan yalıtılmak istenmesi "Bizim Radyo" nun ve kimliğini belirledi.

"Bizim Radyo" bütün yayın yaşamı boyunca halklar arası dostluk ve işbirliğini savundu, yurdumuzdaki her demokratik gelişmeyi istenlikle destekledi, yalnızca komünistlerin değil, bütün demokratik güçlerin sözcüsü olmaya çalıştı. Halkımız birçok gerçeği "Bizim Radyo"dan öğrendi.

12 Eylül döneminin karanlığında da "Bizim Radyo" işçilere, köylülere, aydınlara umut verdi, halktan gizlenen gerçekleri açıkladı, demokrasiyi ısmarla savundu.

Bugün "Bizim Radyo" nun otuz yıldır savunduğu barış, demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm fikirlerinin çok geniş güçleri oluşmuştur. Bu uğurda ilerici güçler çok çeşitli araçlarla uğraş veriyorlar. Dünyada gerginlik ve çatışmadan yumuşama ve işbirliğine doğru bir dönüş yaşanıyor. Türkiye demokratik bir rejime yakınlaşıyor. Türkiye Marksistleri geri alınmaz bir toplumsal meşruiyet elde etmişlerdir. Bir tarihsel dönem sona eriyor. "Bizim Radyo" nun işlevi de ömrünü tamamlamış bulunuyor. Önümüzdeki ^{politikada} dönem ^{toplumsal güçlerin} ^{ve} ^{çatışıklık} dönemidir, yüzyüze diyalog dönemidir. Radyomuz bütün bunları dikkate alarak yayınına 11 Haziran 1989 günü son veriyor.

"Bizim Radyo"ya kiminin adı çok duyulmuş, kimi isimsiz

bir kısmı
birçok insanın emeği geçti. Bunların artık hayatta değil. Onları
saygıyla anıyoruz. Bütün emeği geçenlere yürekten teşekkürlerimizi
sunuyoruz.

İnanıyoruz ki, "Bizim Radyo"nun 30 yıllık emeği boşa gitmemiş-
tir. Şimdi gönül rahatlığıyla yayına son verirken, ülkemizin
geleceğine umut ve iyimserlikle bakıyoruz.

Hoşça kalın değerli dinleyiciler ve
merhaba işçiler, emekçiler, aydınlar,
ilerleme
sosyale ve demokrasinin yılmaz savunucuları !

Bizim Radyo Yayın Kurulu

8 Haziran 1989

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARASTIRMA VAKFI

DECLARATION A L'OPINION PUBLIQUE DE NIHAZ SARGIN ET HAYDAR KUTLU, RESPECTIVEMENT PRESIDENT
ET SECRETAIRE GENERAL DU PARTI COMMUNISTE UNIFIE DE TURQUIE.

Nous entamons aujourd'hui une grève de la faim d'une durée illimitée. Notre action a comme objectif d'avertir l'opinion publique des graves dangers qui menacent le processus de démocratisation en Turquie. Notre grève de la faim se poursuivra jusqu'à ce que les articles 141, 142 et 163 du Code pénal turc ainsi que l'interdiction qui pèse sur le Parti communiste soient supprimés, et/ou jusqu'à notre libération qui nous permettra de poursuivre nos activités dans des conditions plus faciles.

Ce sont les circonstances relatives à notre pays ainsi qu'à nous-mêmes qui nous ont poussé à entamer une telle action.

A une époque où notre planète se reconstruit grâce à la paix et non à la guerre, l'espoir de voir les problèmes fondamentaux de la Turquie se résoudre par des moyens pacifiques et démocratiques devient de moins en moins probable.

Parce qu'on ne s'oppose pas avec résolution aux interdictions en vigueur actuellement en Turquie, certains cherchent à résoudre les problèmes de notre pays par des moyens nécessitant le recours à des mesures policières et militaires ainsi qu'à des politiques de répression et d'incrimination.

On voit le terrorisme renaître. Une guerre non déclarée se mène à l'est du pays. Les propos sur l'existence de la population kurde, l'armée et la religion continuent à demeurer tabous. Malgré les progrès apparents réalisés sur la question de la légalisation du Parti communiste, on essaie de maintenir certaines interdictions empêchant sa légalisation. Le gouvernement perd son autorité et essaie de tromper la population avec de fausses promesses.

Devant cet état de chose, il est de notre devoir de citoyen, d'intellectuel et de marxiste d'élever notre voix pour une Turquie qui respecte les Droits de l'Homme; pour une Turquie pacifique et laïque, en un mot pour une Turquie démocratique où les obstacles au processus de démocratisation auraient été totalement supprimés.

Nous appelons chacun à accrédi-ter l'idée que les réponses aux problèmes actuels de notre pays peuvent être trouvés grâce au dialogue et à la tolérance, et que ces réponses doivent être de nature démocratique et pacifique. Nous souhaiterions que notre action soit entendue comme un avertissement allant dans ce sens.

Quant aux articles 141, 142 et 163 du Code Pénal qui constituent des obstacles importants au dépassement des autres sujets tabous, nous constatons qu'un très large consensus existe d'une part entre les partis politiques (qu'ils disposent d'une représentation au Parlement ou non) et d'autre part dans l'opinion publique quant aux solutions à apporter à ces problèmes.

Alors que tout montre que ces dispositions du Code Pénal n'ont plus aucune légitimité aux yeux de la population, le gouvernement ne prend aucune initiative concrète pour remédier à ce problème en proposant un projet de loi relatif à ce sujet au Parlement.

En raison de la situation actuelle, des milliers de personnes se trouvent dans l'impossibilité d'exercer leur profession, sont emprisonnées ou sont obligées de prendre le chemin de l'exil. Alors que tout montre que la situation actuelle est propice pour la suppression des articles en question, l'attitude du gouvernement qui va dans le sens inverse choque l'opinion. Nous croyons qu'il est du devoir de chaque citoyen de protester de manière efficace contre cette situation injuste.

En raison de notre situation particulière, ce devoir est pour nous quelque chose qui ne peut plus être remise et qui est d'une importance capitale. L'attitude de l'Etat turc pendant notre procès rend ceci nécessaire.

Nous sommes les deux dernières personnes encore détenues dans le cadre du procès intenté contre le Parti communiste Unifié de Turquie. Nous estimons qu'aucune règle juridique ne peut justifier notre détention. Nous sommes en prison depuis vingt-neuf mois dans notre propre pays pour des demandes légitimes.

La seule explication de cet état de chose est que notre détention est due à une volonté politique. Nous nous trouvons ici en face d'un comportement conscient qui s'oppose au processus de démocratisation et qui essaie d'empêcher l'écroulement des tabous qui existent encore en Turquie.

S'opposer à ce comportement conscient s'impose dès lors pour combattre les dangers croissants qui menacent le processus de démocratisation.

D'ailleurs, les problèmes de notre pays sont tels que seule la participation de toutes les forces démocratiques peut y apporter des réponses valables. Nous pensons que notre pays a plus que jamais besoin des forces marxistes, de la gauche. Les interdictions actuellement en vigueur créent des obstacles pour l'unité des forces de gauche. En menant une lutte pour la suppression de ces interdictions, nous voulons en même temps contribuer à l'unité de la gauche.

C'est la raison pour laquelle nous entamons une grève de la faim d'une durée illimitée.

Notre action se poursuivra sans interruption jusqu'à ce que les lois découlant des articles sus-mentionnés du Code Pénal, ainsi que les interdictions pesant sur le Parti communiste Unifié de Turquie soient totalement supprimés et/ou jusqu'à notre libération qui nous permettra de poursuivre nos activités dans des conditions plus faciles.

Nous sommes conscients du fait que si nous ne défendons pas nos droits et notre liberté au prix de notre vie, les ennemis de la démocratie en sortiraient renforcés. Nous croyons que tous ceux qui défendent la démocratie seront, tôt ou tard, les vainqueurs de cette lutte.

Si nous mourrons avant d'atteindre le but que nous nous sommes fixé, d'autres personnes seront là pour prendre le relais avec la même détermination.

Enfin, nous voulons dire que le remède nécessaire au terrorisme ne peut être que "plus de démocratie" et en aucun cas "moins de démocratie". Cet objectif ne peut être atteint par le non-respect des Droits de l'Homme, mais au contraire par la réalisation effective de ces droits.

Nous sommes persuadés que l'opinion publique et notre peuple nous comprendra. Et nous soutiendra.

6 avril 1990

N.S. et H.K.

STATEMENT MADE BY NIHAT SARGIN AND HAYDAR KUTLU

As of today, we are starting a hunger strike, a death fast. Our aim in resorting to this action is to fulfill our duty of warning the people about increasing dangers in the way towards democracy. We will continue our fast to death until either the ban on the communist party is lifted by new arrangements concerning the Articles 141, 142 and 163 of the Turkish Penal Code or clear signs of it is observed, and/or we are released achieving more favourable conditions for continuing our political activity.

The main factor that led us to take this step has been the conditions of our country and ourselves.

For the first time in the history of the human kind, the world is being reshaped through peace rather than war. However, in Turkey there are increasing efforts to weaken the possibilities of solving the fundamental problems of the country by peaceful and democratic means, based on respect for human rights.

As taboos and bans have not been confronted and challenged with determination, those who look for the solution of the country's problems through long defunct cold war methods, military and police measures as well as traditional repression and silence policies are trying to block progress.

Terror is being mounted again. In Eastern Turkey an undeclared war is going on. The Kurdish question, the question of army and the question of religion are persistently kept as taboos. Despite the apparent progress regarding the legal functioning of the communist party, the ban is being maintained. The government is increasingly losing its initiative on the political developments, and it tries to delay people with false promises.

Given all this, we regard it our duty as marxists, intellectuals and just citizens, to raise our voices in the most effective way for unblocking the channels of democracy immediately and for creating a contemporary, democratic, peaceful and secular Turkey where human rights are fully observed and the existence and the freedom of the Kurdish people are recognised.

We call upon all to lend their support to the idea that with a new approach, solutions to the problems can be found in the much longed for atmosphere of dialogue and tolerance and that problems can only be solved through peaceful and democratic means. We wish our fast to death be a warning in this direction.

When there has already developed a broad consensus among the parliamentary and other political parties as well as the public opinion generally around the solution of the problem of Articles 141, 142 and 163 of the Turkish Penal Code which constitute an obstacle in overcoming other taboos, when in numerous panels, academic symposia, public opinion polls and articles in the press have repeatedly shown that these particular Articles have long lost

We also believe that if our lives come to an end before achieving the aim of our action, there will certainly be others to continue it with the same determination.

their legitimacy in the eyes of the people. The government, despite many public statements, does not take the concrete step of bringing the issue to the Parliament as a government bill and conclude the issue there.

As the issue is thus left to rest on the shelves in the PM's office, thousands of patriots are banned from exercising their professions, kept in prisons, forced into exile abroad or into hiding. They are denied their political rights. While the repeal of these Articles has sufficiently matured, the consequences of their continued existence constitute an outright injustice wounding the people's conscience. To protest against this injustice in the most effective way is a duty for every citizen who wants democracy.

This duty is even more vital and urgent for us because of the conditions we presently live in and the attitude we are faced with in our ongoing trial.

In the UCPT trial only we two are kept under arrest for such a long time - a practice unprecedented in any other trial. Our continued arrest has no legal grounds. We returned to our country with our free will and a just demand and we have been kept under arrest for 29 months. The only understandable explanation of the continuation of our arrest can be that it is a political measure. We are faced with a deliberate attitude resisting to the abolishment of the taboos and democratization.

This attitude has to be resolutely challenged not only because of our rightfulness personally, but in order to contribute to remove the increasing dangers for democratization.

Furthermore, the solution of the problems of our country require participation of all forces wanting democracy. More than ever before, the country needs the Marxists, the left. The present bans bring serious obstacles to forming the unity of the Marxist left. By participating in the struggle for their removal we aim to effectively serve the unity of the left.

For all these reasons, in our present conditions, we are, as a last resort, starting an indefinite hunger strike, a fast to death.

Our action will continue without break until either the ban on the communist party is lifted by relevant arrangements concerning Articles 141, 142 and 163 or clear signs of this have emerged, and/or we are released achieving more favourable conditions for our political activity.

If we fail to show our determination in defending our rights and freedoms even at the expense of our very lives, the enemies of democracy will be encouraged by this. With this in mind, we believe that the victory will sooner or later but definitely belong to the forces of democracy.

In conclusion, we say this: The only viable remedy against terror is more democracy, not less; full observance of human rights, not trampling upon them.

We shall resist with our human dignity, our dedication to democracy and our consciousness of citizenship.

We have no doubt that our people and the democratic public opinion will understand us and will not spare their support.

We know that, and we trust them.

Nihat Sargin-Haydar Kutlu
6 April 1990
Ankara Central Prison

BEM

Pressezentrale Einheit

Moltkestr. 45, 4100 Duisburg 1, Telefon: 0203/340395, Telefax: 0203/339229

07.06.1989

TBKP'NİN ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ VE ERKEN SEÇİM HAKKINDA BASINA YAPTIĞI AÇIKLAMA

ANAP yönetimi parlamentodaki muhalefet partilerine, anayasa değişikliği sorununu görüşme önerisini yineledi. Bu öneri öncekilerden farklı olarak, anayasadaki değişikliklerin seçimlerden sonra yürürlüğe girmesi görüşüyle birleştirilmiş ve parlamentodaki muhalefet partilerine resmi bir başvuruyla görüşme çağrısında bulunulmuştur.

Türkiye'de demokrasiye gerçekten geçişin önündeki en temel engellerden birisi 1982 anayasasıdır ve bu anayasada çok köklü değişiklikler yapılması ülkemizin temel meselelerinden birisidir.

Bu anayasadan Türkiye'yi kurtarmak hem zorunludur ve şimdi her zamandan daha fazla olanaklıdır.

Nevar ki, ANAP yönetimini oluşturanların bir çoğu, başta Turgut Özal olmak üzere, 12 Eylül darbesiyle kurulan rejimi desteklemiş, bu rejimin uygulayıcısı olmuş, 1982 anayasasının hazırlığına katılmış ve halkı bu anayasaya "evet" oyu vermeye çağırmışlardır. Buna karşılık aynı dönemde, bütün devrimci güçler gibi, TBKP'yi oluşturan TİP ve TKP de, her türlü baskıyı göze alarak halkı anayasaya "hayır" demeye çağırmışlardır. Anayasayı değiştirmekten söz eden bu hükümetin yönettiği günümüz Türkiye'sinde ise, şu sıralarda TBKP başkanı Sargın ve genel sekreter Kutlu'yu yargılayan DGM, söz konusu komünistleri bir de, "anayasaya hayır kampanyası düzenleme" suçundan (!) yargılamaktadır.

Diğer taraftan, ANAP yönetimi, demokratik bir anayasa yapma adı altında, kuvvetler ayrılığı ilkesini zedeleyici sonuçlara yol açabilecek kimi değişiklik niyetlerini de dile getirmektedir. Bir yandan demokratik bir anayasadan söz etmek, öte yandan da böyle demokratik bir anayasanın hükümetler tarafından ihlaline karşı yargı denetimini ortadan kaldırmak birbiriyle bağdaşmayan iki ayrı tutumdur. ANAP'ın demokratik bir anayasa istemiyle, keyfi yönetim arzusu onun anayasa değişikliği önerisinde yer alan çelişik görüşlerdir. Hukuk devleti ilkesi TC anayasasının temel düşüncesi olmalıdır.

Nihayet, anayasa değişikliği önerisinde, hükümetin erken seçimden kaçınma manevrasının işaretleri de vardır. Erken seçim taleplerine kulak tıkayan hükümet, anayasa değişikliği için gerekli hazırlıkları, kendi konumlarını yeniden güçlendirmek ve zaman kazanmak amacıyla kullanmak istiyorsa, bu, onun anayasa değişikliği önerisinde samimi olmadığını ortaya koyar.

Bütün bunlardan dolayı, Özal'ın anayasa değişikliği önerisi, yalnız bizlerin değil, parlamentodaki muhalefetin ve ilerici kamuoyunun haklı kuşku ve tereddütlerine yol açmaktadır.

Fakat TBKP, bu kuşku ve tereddütlere rağmen, anayasa değişikliği önerisini gündem dışına itmenin doğru olmayacağı kanısındadır. DYP yönetiminin şu son zamanlarda yaptığı kimi açıklamalar, bu partinin savunduğu kimi demokratik görüşlerden 82 anayasasına doğru adım adım gerilediğine dair kamuoyunda haklı kaygılara yol açmıştır. SHP sözcülerinin ise, anayasayı iktidara geldikleri zaman değiştireceklerine dair yaptıkları açıklamalar, kanımızca, gerçekçi bir temelden yoksundur.

ANAP'ın anayasa değişikliği politikası, içeriğinin hala bulanık oluşu nedeniyle kuşku uyandırmakta ve kaçınılmaz hale gelen erken seçimi belirsiz bir zamana erteleme sonucunu vermektedir. Parlamentodaki muhalefet partilerinin bir an önce erken seçime gitme politikası, ivedi sorun olan anayasada demokratik değişimi gündemden çıkartma ve belki de değişecek güç dengelerine bağlı olarak imkansız hale getirme tehlikesi taşımaktadır.

Demokratik kamuoyunun da yaklaşımlarını dikkate alan TBKP MK'nin tutumu ve önerisi, hem anayasada köklü değişimin yolunu bir an önce açmaya, hem de demokratik koşullarda yapılacak bir erken seçimle, halk iradesinin parlamento-ya yansımaları sağlamaya yöneliktir. Buradan hareketle:

1. Anayasanın demokratik nitelikte değişimi, bu parlamento tarafından garanti altına alınmalıdır. Bu amaçla, mevcut anayasaya eklenecek bir geçici madde ile, gelecek seçimle oluşacak olan parlamento, anayasayı değiştirmekle görevli kılınmalı, bu değişikliğin, bir defaya mahsus olmak üzere, makul ve nisbeten kolay oluşabilecek bir çoğunluk ile gerçekleştirilmesi için, gerekli anayasal geçici düzenlemeler yapılmalıdır.
2. Bugünkü parlamento halk çoğunluğunu temsil etmemektedir. O nedenle, erken seçime gidilmeli ve bu amaçla, erken seçimlerin demokratik koşullarda yapılabilmesi için gerekli hukuki önlemler alınmalıdır. Başta siyasal affı engelleyen anayasa hükmü kaldırılmalı ve seçim yasası demokratik tarzda değiştirilmelidir.
3. Erken seçimlere, varolan siyasal güçler anayasada yapılması gereken değişikliklerle ilgili açık görüşlerini kamuoyu önünde ilan ederek gitmelidirler. Özel-

- likle hükümet, anayasada ne gibi değişiklik yapmayı öngördüğünü somut şekilde ortaya koymalıdır. TBKP 1988 Birlik Kongresi'nde onayladığı "Barış ve Demokratik Yenilenme Programı" başlıklı belgede, demokratik bir anayasanın ana hatlarıyla ilgili önerisini kamuoyuna açıklamıştır.
4. Erken seçimlere, tüm siyasi güçler arasında anayasa değişikliği hakkında, mümkün olabilen en geniş mutabakat sağlanarak gitmek için elden gelen her şey yapılmalıdır.
5. Herşeyden önemlisi, anayasa değişikliği hakkında, halk kendi sözünü söylemelidir. Bu amaçla, daha bugünden, anayasa değişikliği hakkında ülke çapında ve herkesin özgürce katılımıyla geniş bir tartışma açılmalı; bu tartışmalara tüm yurttaşlar bulundukları her yerde, fabrikalarda, işyerlerinde, üniversite ve okullarda, mahallelerde, kurulacak özel girişimlerde, anayasayı tartışma platformlarında katılabilmelidir. Devlet, tartışmaların, ortaya atılan görüşlerin, önerilerin basın yoluyla yayılmasını finanse etmeli, parlamentonun ve değişik halk kuruluşlarının denetiminde özel olarak bu amaçla yayın yapmalıdır.
- TBKP, tüm devrimci, marksist güçlerle birlikte, bu tartışmaların örgütlenmesine, tüm halkın demokratik bir anayasa çerçevesinde birleştirilmesine kendi azami katkısını yapmak için çalışacaktır.
- Anayasa değişikliği için hemen bugünden harekete geçmeye evet; ama halkın eseri olan bir değişiklik için... Erken seçime evet; ama mümkün olabilen en demokratik koşullarda yapılacak bir erken seçim için... TBKP'nin tutumu budur.
- TBKP, askeri darbelerle anayasa yapma ve değiştirme dönemine kesin bir şekilde son verme fırsatının önümüzde olduğu kanısındadır.
- Süngüyle yazılan süngüyle değişir. Halkın yazdığı anayasayı süngüyle kazımak ise mümkün değildir.

TBKP Merkez Komitesi

07.06.1989

BEM

Pressezentrale Einheit

Moltkestr. 45, 4100 Duisburg 1, Telefon: 0203/340395, Telefax: 0203/339229

Bulgaristandaki son olaylar hakkında TBKP başkan yardımcısı Mehmet Karaca ile genel sekreter yardımcısı Osman Sakalsız 6.6.89 günü bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasının metni aşağıdadır:

"Komşumuz Bulgaristandaki son olaylar Türkiye kamuoyunu haklı olarak meşgul ediyor. Avrupada belirleyici eğilim askeri bloklar arasında gerginliğin giderilmesi, silahsızlanma yönünde ciddi adımların atılması ve insan haklarına saygı temelinde ortak bir anlayışa varılması iken ve bu çabalara Bulgaristan da içinde sosyalist ülkelerin yaptıkları katkı bütün barışsever insanların takdirini kazanırken Bulgar hükümetinin bu süreçlere ters bir politikada ısrar ettiğini derin bir kaygı ile görüyoruz.

Bulgar hükümetinin Türk asıllı Bulgaristan yurttaşlarına karşı takındığı tavır Bulgaristan Komünist Partisine daha önce açıkça ifade ettiğimiz gibi, insan haklarıyla ve savunduğumuz sosyalizm anlayışıyla bağdaşmıyor. Türkiye ve Bulgaristan halklarının çıkarlarına da zarar veren bu tutum ile Balkanlarda gerginliğin azaltılması, karşılıklı güven ve işbirliği ortamının yaratılması için harcanan çabalar gibi, Bulgaristanda demokrasi, açıklık ve toplumsal yenilenme yönünde yapılmak istenen reformlar da tehlikeye düşer. Bu gelişmeler, Türkiyedeki demokratikleşme süreçlerini de olumsuz yönde etkilemektedir.

TBKP bütün zorluklara rağmen sorunları karşılıklı diyalog ile ve insan haklarına saygı temelinde çözmekten başka bir alternatif olmadığını bir kere daha hatırlatıyor ve ülkemizin bütün sağduyulu güçlerini bu yönde çalışmaya çağırıyor. Türkiyeli komünistler olarak Bulgar komünistleriyle olan geleneksel dostluğumuzun bize böyle bir diyalogun yaratılmasına katkıda bulunma fırsatını verdiğini düşünüyor ve Türkiye ile Bulgaristan arasındaki ilişkilerin daha da gerginleşmemesi için elimizden gelen herşeyi yapacağımızı duyuruyoruz."

BASIN AÇIKLAMASI

Değerli Basın Mensupları,

Bildiği üzere yayınevimiz TBKP(Türkiye Birleşik Komünist Partisi) programını 19.6.1989 tarihinde yayınlayıp,kamuoyu ve halkımızın bilgi ve tartışmasına sunmuştu.Ancak İstanbul DGM savcılığı hiç vakit yitirmeden 20.6.1989 günü ilgili yayını toplatma kararı alarak, hakkında Komünizm propagandası ve bölücülük suçlamasıyla dava açmış bulunmaktadır.

Artık kanıksadınız,gün geçmiyor ki bir dergi toplatılmasın ve hatta daha matbaada iken basımı engellenmesin.Bildiğiniz gibi,bir sınıfın diğeri üzerindeki tahakkümü ve buna yönelik propagandayı içeren 141-142 maddeler 1936 yılında TCK'ya girmiştir.Bu maddelerin en öne çıkan özellikleri belirsizlikleridir.Son derece esnek kavramlar kullanılarak,politik ortama göre çok farklı biçimlerde yorumlanmışlardır.1980'den sonra bunlar geniş yorumlanarak geriye dönük biçimde uygulanmışlardır.Bu dönemde 4 günlük gazete ve 20 derginin sorumluları hakkında yaklaşık 405 adet dava açılmış bulunmaktadır.Bu cezalar TCK'nın 142 maddesine göre sadece dergide çıkan yazılar için verilmiştir.

Özgürlükler bir bütündür.Demokratik hak ve özgürlükler birbirini tamamlayan,biri olmazsa diğeriinin işlevsiz kalacağı hak ve özgürlüklerdir.Düşüncenin özgür olmadığı bir ülkede çalışma hayatının özgür ve demokratik olamayacağı açıktır.

Değerli Basın "ensupları,

Artık,siyasi görüş ve düşüncelerinden ötürü insanların hapse atıldığı,bu uygulamaların kamu vicdanını yaraladığı bir ülke olmaktan çıkmanın zamanı gelmiştir.Avrupa Konseyi ve Nato üyesi olan,ayrıca AT'a girmek isteyen ülkemizde hala toplumsal muhalefet sözcüleri en ağır cezalarla yargılanabilmektedirler.İnsan haklarını güvenceye almayan yasalarla,insanlar yasaya uygun şekilde cezalandırılmaktadırlar.Bu çarşısı maddeler Avrupa İnsan hakları Konvansiyonunun 9-10-11 ve BM İnsan hakları bildirgesinin 18-19-20 maddelerindeki fikir,ifade ve örgütlenme hakkıyla gelişmektedir.

TBKP programının yayınlanması,Ülkemizin politik gündemini belirleyen,toplumsal mağruiyet kazanıp,kamu vicdanında yasallaşan Komünist Partisi ile ilgili kısır,dar ve önyargılı tartışmalara yeni bir boyut getirme çabasıdır.Yasal çalışma talebinde bulunan bir partinin sadece isim olarak değil görüş,düşünce ve politik çözüm

Önerileri ilede tartışılmasına ve böylece ülkemizin demokratikleşme sürecine katkı yapabilmek çabasıdır.

Demokratik bir rejim, öncelikle çoğulcu bir demokrasidir. Ancak çoğulculuk salt nicelik olarak anlaşılmamalıdır. Siyasi platformda demokratik yol ve yöntemlerle yer almak isteyen bütün politik güçleri örgütlenip, parti kurabilme ve politik görüşlerini özgürce yayma hakkının yasalarla güvence altına alındığı bir rejimdir. Bu bağlamda tüm partiler gibi Marksist solunda örgütlenip, partileşme, görüş ve politikalarını yayma hakkı en başta gelen demokratik bir hak olmalıdır.

Ülkemizde demokratik bir rejimin olmazsa olmaz koşulu, Komünist hareketin yasal olarak politik arenada yer alıp almamasıyla bağlıdır. Bu sorun şimdi yasal olarak çalışma talebinde bulunan, Kutlu ve Sarıgün'ün yargılandığı TBKP davasında simgelenmektedir. Bu anlamda TBKP özgürlüğü tüm Komünist hareketin özgürlüğüdür, çalışma, eğitim, basın-yayın ve toplumsal yaşamın tüm alanlarının demokratikleşmesinin ön koşuludur.

Program incelendiğinde görüleceği üzere, TBKP yakın ve uzak bütün politik amaçlarına demokratik yoldan ulaşmayı ilke edinmiş bir partidir. Toplumsal gelişmenin çıkarı gereği her zaman çoğulcu bir rejimden yana, çoğunluğun demokratik iradesinin geçerli olacağı bir rejimin savunucusu olduğunu belirtmektedir. İktidara gelmede, iktidarda kalmada demokrasi dışı yollara her zaman karşı çıktığı ifade edilmektedir. Sınıf tahakkümü ile ilgili olarak SP'nin kapatılması için açılan dava ile ilgili olarak, Anayasa Mahkemesinin 14.maddesi ile ilgili mütalasanın oldukça önemli bir adım olduğunu belirtmek istiyorum.

Demokratik bir rejimin gereklerinden birisinin, Parlatentonun politik sistemin en üst organı olması ve bunun ise halkın iradesini hiçbir karışma olmadan özgürce ortaya koyabilmesiyle olanaklı olduğunu,

Temel hak ve özgürlüklerin güvence altına alındığı, katılımcı, çoğulcu demokratik bir Anayasanın, özgür koşullarda yapılacak bir referandumla yürürlüğe girmesini,

Bütün partilerin kitle tabanları oranında Parlatentoda yansımalarını güvence altına alan demokratik bir seçim yasasının yapılmasını,

Bütün partilerin hiçbir devlet karışması olmadan özgürce faaliyet yürütebilmeleri için Siyasi Partiler Yasasının demokratikleşmesini, "Çok partili demokrasinin en önemli koşulu, her partinin kamuoyuna karşı olduğunu kamuoyu ve halkın bilgisine ve tartışmasına sunmak istemiştir.

-111-

Devlet, Hükümet, İş çevreleri, aydınlar ve toplumun diğer kesimlerinde kurulmasına karşı çıkılmayan Komünist 'artisi, bu çağ dışı yasa maddeleri sürüncemede bırakılarak ertelenmektedir.

Şahsıma ve programa yönelik bu tutum demokrasi istemi konusunda yalan ve demagojiyi bir kere daha ortaya sermiştir. Bu tutumu kınıyorum. Biz ülke ve yurttaşlar olarak bunlara layık değiliz. Bize en güzel yaraşan demokrasidir, demokratik bir rejimdir.

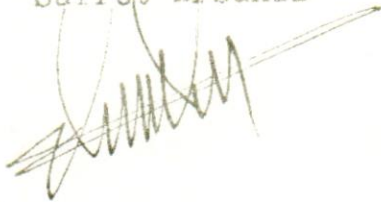
Değişik Politik görüşlerin katılımıyla toplanan 1. Demokrasi kurultay'ı, ülkemizde uzun yıllardan beri sürdürülen çabalara karşın, demokratikleşme ve çağdaşlaşmanın henüz halkımızın layık olduğu düzeye ulaşamamış olduğunu saptamakla, demokrasi isteyen her kişi ve kuruma sorumluluk yüklemektedir.

Demokrasinin önünde tabular olamaz, zaten sarsılmaya başlayan bu tabular sökülüp atılmadan gerçek demokrasinin kurulması mümkün değildir. Bu olsa olsa topal demokrasidir.

İki Komünist lider'in yargılandığı TBKP davasında, yayınlamış olduğumuz TBKP programı ve Alternatif programı okunmaya başlanmıştır. Herşey bir yana bu durum tek başına programı isteyen herkesin görüp, okumasını gerektirmektedir. Bu yargılamanın aleniyetinin bir gereğidir. Oysa TBKP davasında bu aleniyet, duruşmaya gidis safhasından bağlanarak sürekli ihlal edilmiştir. Programın yayını, davanın aleniyetine bir katkıdır.

Halkımızın ve kamuoyunun ihtiyacı Demokratik bir Türkiye için makyaj türü düzeltmeler değil, bu anti-demokratik yasaların toplumsal ve siyasal yaşamımızdan sökülüp atılmasıdır.

Saygılarımla
YENİ AÇILIM DERGİSİ
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Saffet Ersanlı

PROTESTSCHREIBEN

Ich habe die Nachricht, nach der die beiden führenden Politiker der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei (TBKP) Dr. Nihat Sargin und Haydar Kutlu, in dem Zentralgefängnis von Ankara unter zwangsläufigen Bedingungen seit dem 6. 4. 1990 ein Todesfasten anfangen mußten, mit tiefer Sorge und Beunruhigung erhalten. Ich Sorge mich dabei nicht nur aus humanistischen Gründen um die beiden Politiker, die sich für die elementarsten Menschenrechte mit ihrem Leben einsetzen, sondern auch um die Rückschritte bei der Demokratisierung des Landes überhaupt, falls Sargin und Kutlu ihr Leben dabei lassen sollten.

Die Inhaftierung beider Politiker seit 29 Monaten, die auf keine rechtliche Grundlage basiert, zeigt uns, daß in der Türkei bestimmte politische Gedanken und deren Organisation mit anachronistischen Unterdrückungsmaßnahmen und Verboten immer noch verhindert werden, sowie daß ein unverständliches und totalitäres Herangehen an die elementarsten Menschenrechte mit Nachdruck festgehalten wird.

All diese Maßnahmen und Verbote sind weder mit der zeitmäßige Rechtsstaatlichkeit und universalen Menschenrechten noch mit Entwicklungen, die in der heutigen Zeit auf der internationalen Ebene mit der Demokratisierung, Freiheit und Entspannung geprägt sind, noch mit den internationalen Vereinbarungen wie z.B. der Europäische Menschenrechtscharta sowie die UNO Konventionen über Menschenrechte, die die Türkei unterschrieben und ratifiziert hat, zu vereinbaren.

Aus den obengenannten Gründen fordere ich :

- Abschaffung der Paragraphen 141-142 und 163 der türkischen Strafgesetzbuches,
- sofortige Freilassung Nihat Sargins und Haydar Kutlus aller politischen Gefangenen,
- die sofortige Beendigung aller Massnahmen und Repressalien, die gegen jegliche Menschenrechte gerichtet sind.

RICHTEN SIE BITTE IHR PROTESTSCHREIBEN

1- An den

Justizminister Oltan Sungurlu
Bakanliklar Ankara- Türkei

Fax:00904-1254819

2-An den

Außenminister Ali Bozer
Bakanliklar Ankara - Türkei

Fax:00904-2871683

3-An den

Innenminister Abdülkadir Aksu
Bakanliklar Ankara- Türkei

Fax:00904-1172390

4- An den

Ministerpräsident Yılmaz Akbulut
Bakanliklar Ankara- Türkei

Fax:00904-2308896

RICHTEN SIE BITTE IHREN SOLIDARITÄTSSCHREIBEN

An

Nihat Sargin und Haydar Kutlu
Ankara Merkez Kapalı Cezaevi 10. Koğu

Ulucanlar/Ankara-Türkei

Name

Adresse

Unterschrift

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV
TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

BEM

Pressezentrale Einheit

Moltkestr. 45, 4100 Duisburg 1, Telefon: 0203/340395, Telefax: 0203/339229

İSTANBUL DGM SAVCILILIĞININ TBKP PROGRAMININ
TOPLATILMASINA İLİŞKİN OLARAK
TÜRKİYE BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ AÇIKLAMASI 28.06.'89

İstanbul DGM Savcılığı'nın kararı ile TBKP programının toplatılması Türk Ceza Yasasındaki 141 ve 142. maddelerin kaldırılması aciliyetini bir kez daha ortaya koymuştur.

Başbakan Özal'ın ve kimi ANAP yöneticilerinin yeni sivil bir anayasadan, düşünce özgürlüğünden yana söz etmelerine karşın, parti programımızın toplatılması "söz ile işin uyum içinde olmadığı"nı bir kez daha göstermiştir.

Toplumun ilerlemesi, ülkenin çağ dışı kalmışlıktan kurtarılması için bu tür uygulamalar derhal son bulmalı, halkın demokrasi istemine başta iktidar partisi ve muhalefet partileri yanıt vermelidirler.

20 aya yakındır TBKP liderleri yasal bir parti kurmak istedikleri için hala tutuklu bulunmaktadır. Diğer taraftan onların nasıl bir parti öngördüklerine ilişkin parti programı ise toplatma kararı ile halktan "gizlenmek" istenmektedir. Bir yılı aşkındır Ankara DGM'de devam eden iki liderimizin davası toplumun dikkat merkezindedir. Uluslararası kamuoyunun da dikkat merkezindedir.

Yasal çalışmak isteyen bir partinin yöneticilerini yargılamakla, programını toplatmakla nereye varılacaktır? "demokrasiye döndük, dönüyoruz, geniş özgürlüklerden yanayız" sözleri bu uygulamalar karşısında birer demagoji olmaktan öteye gitmemektedir.

Diğer taraftan Sosyalist partinin anayasa mahkemesindeki kararının gerekçesinde "iktidara seçimle gelip, seçimle gitmeye kabul eden sınıf esasına dayalı partilerin kurulabileceği" hükmü yer alıyor. İstanbul DGM Savcılığı'nın TBKP programını toplatma kararı, anayasa mahkemesinin bu kararı ile de çelişiyor. Çünkü TBKP programında sosyalizme geçiş sürecinde ve geçiş sonrası süreçte de partiler bazında politik çoğulculuk yer almaktadır.

Bu durumda gösteriyorki Türkiye'de bir hukuk kargaşası vardır, bir hukuk bunalımı yaşanmaktadır. Hükümet ve parlamento yeni düzenlemelerle bu kargaşalığı ortadan kaldıracak, yaşanan bu hukuk bunalımını sona erdirecek adımları daha fazla beklemeksizin atmalıdır.

BEM

Pressezentrale Einheit

Moltkestr. 45, 4100 Duisburg 1, Telefon: 0203/340395, Telefax: 0203/339229

35 gündür Eskişehir Cezaevinde tutuklu ve hükümlülerin sürdürdükleri açlık grevi sonunda iki tutuklunun yaşamını yitirmesi üzerine TBKP Başkan Yardımcısı Mehmet KARACA'nın basın açıklaması 4.08.'89

Eskişehir cezaevinde 35 gündür süren açlık grevi sonunda iki tutuklunun yaşamlarını yitirmesi bir cinayettir.

Devletin despotik yapısı, onu yönetenlerin bu anlayışları, topluma, toplumu oluşturan aileye, onun bireylerine acılar çektirmeye devam etmektedir.

Cezaevi koşullarının kötü oluşu, beslenme ve insani gereksinmelerin karşılanmayışı, tutuklu ve hükümlülerin yakınları ile görüşme ve haberleşmelerindeki insan olmanın ötesindeki uygulamalar, bunların düzeltilmesi için yıllardır içerden ve dışardan yapılan uyarılara dikkat verilmemesi; en son çare olarak tutuklu ve hükümlüleri ölümü göze alarak açlık grevine itmektedir. Bu insanların açlık grevine başvurması ölümü tercih ettikleri için değil, seslerini topluma, kamuoyuna duyurabilmeleri içindir.

12 Eylül 1980'den buyana ceza ve tutuk evlerinden 700 bin dolayında insan geçmiştir. Gözaltı, tutukevi ve cezaevlerinde karşılaşılan koşullar bu insanların her birinde geride kalan yaşamında unutamayacağı izler bırakmıştır. 12 Eylül'ün bugünde devam eden mahkemelerinde kesilen cezalar adil değildir. Hukuk da ve toplumda vicdani bir yaradır.

Bu geçmiş haksızlıkların ortadan kaldırılması, toplumun barışçıl demokratik bir yola koyulabilmesi için daha da zaman yitirilmeden bir GENEL AF ÇIKARILMALIDIR. Tüm siyasi partiler, parlamenterler bu konuda somut adım atmalıdırlar. Tüm insan hakları savunucuları, barış ve demokrasi yanlısı güçler bu konuda seslerini yükseltmelidirler.

TBKP bu konularda atılacak her bir adımı insani ve gerekli görmektedir ve destekleyecektir. 12 Eylül koşullarının sona erdirilmesi içinde buna gereksinim vardır.

AÇIKLAMA

Son onbeş-yirmi gün içinde Türkiye önemli günler yaşadı. Ülkemizde şimdi yeni bir durum vardır.

Baskıcı ve çağdışı rejim yanlılarının, 12 Eylül'ü sürdürme heveslilerinin eliyle ülkemizin karanlık bir geleceğe sürüklenmek istendiği bir ortamda halkımızın barışçı, demokratik, aydınlık geleceğine sahip çıkacak güçlerin varolduğu, ülkenin sahipsiz olmadığı gösterilebilmiştir. Umutsuzluk ortamında demokrasi güçleri ciddi bir umut ışığı yakmayı başarmışlardır.

Demokratik muhalefetin yükselmesi ile belirlenen bu yeni durum, açlık grevi eylemimizin temel amacı olan " Demokrasi için uyarı " görevinin yerine gelmiş olduğunu göstermektedir.

İktidarcı gündemden düşürülmüş veya en azından kış uykusuna yatırılmış görünen 141,142 ve 163. maddelerin kaldırılması konusu - ki grevimizin ikinci ve dolaysız nedenini oluşturmakta idi - yeniden ve bir daha çıkmamacasına Türkiye'nin ve o yolla Bakanlar Kurulu'nun gündemine girmiştir. Tartışılmıştır, tartışılacaktır.

Haklılığımızı bir kez daha tescil eden dayanışma ve destek, en iyimser tahminleri de aşan ölçüde olmuş, yurdun her köşesinde ve toplumumuzun her kesiminde yansımaları bulmuştur. Hem bu maddeleri, hemde özel olarak görülmekte olan davamızla ilgili tam bir konsensusün mevcut olduğu, her biri ayrı bir yaratıcılık örneği eylemlerin haberleri, yazı, demeç, makalelerle...kesin olarak ortaya çıkmıştır.

Nihayet, doğrudan taraf durumunda olmamakla birlikte sayın Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın yabancı gazetecilerle yaptığı söyleşide ifade ettiği üzere, " 141,142, ve 163. cü maddeler üzerinde hükümetin çalışmaları sürdürdüğü ve bayramdan sonra kesin şekle kavuşacağı " teminatı yayınlanmış bulunmaktadır.

Bu olgulara ek olarak, destek ve dayanışmanın sahibi demokrasi güçlerinin seçkin temsilcileri, cezaevindeki ziyaretleri sırasında bizzat veya gönderdikleri telgraf ve mektuplarla ve avukatlarımız aracılığıyla dolaylı biçimde şu görüş ve arzularını ısrarla dile getirmişlerdir: Gerek daha da üstün ve sonuç alıcı bir dayanışmanın örgütlenebilmesi, gerek iktidarın kendi içindeki tartışmayı sonuçlandırarak ülke ve dünya kamuoyunun ısrarla talep ettiği sonuca ulaşabilmesi için kaçınılmaz bir süreye gereksinim duymaktadırlar. Oysa grevde geçecek bu sürede sağlığımızla ilgili olarak derin endişe ve kaygıları bulunmaktadır.

Bu faktörleri topluca ve dikkatle değerlendirerek ve özellikle, tümüyle demokrat kamuoyuna mal olan ve artık yalnızca kendi kendimize karar verme yetisine sahip olamayacağımızı hissettiğimiz grevimizde, kamuoyunun ortak talebini gözönünde bulundurarak, bugün bayram öncesinde açlık grevimizi bir süre ertelemeyi uygun gördük.

Açıklıkla belirtmek gerekirken, bu eylemimize son vermek değil, yalnızca ara vermedir. Zira saydığımız tüm olumlu gelişmelere karşın ve sorunun geciktirilmeden çözümleneceğine dair,kamuoyunun da izlediği ve bize ulaşan bilgiler çerçevesinde kimi işaretler belirmişse de bunlara kesin gözü ile bakılamaz. Yargılanma biçiminin ve tutukluluğumuzun yol açtığı hukuk skandalı ortadan kaldırılmış değildir. Buna karşılık, kararımız, aynı zamanda yeni bir erteleme gerekeceği olarak sunulmak istenen " dayatma " iddasını da ortadan kaldıracaktır.

Grevde geçen yirmigün içinde, bizim için, eksilen fizik gücün çok, çok ötesinde moral güç kaynağı oluşturan destek ve dayanışmalarını her fırsatta ve fırsatları bizzat yaratarak ortaya koyan, TBKP'li kardeşlerimizle birlikte yaşlı, genç, kadın, çocuk herkese, ülkemiz ve dünya demokrat kamuoyuna içten teşekkürlerimizi sunarız.

Son yirmi gün şu basit gerçeği bir kez daha kanıtladı: Özlediğimiz demokrasiye ancak hep birlikte, insan olmanın onur ve gururu ile haklarımıza topluca ve bizzat sahip çıkarak kavuşabileceğiz. Katılımcı demokrasi hep birlikte kurulacaktır.

pressezentrale einheit
bem
unity press centre

MOLTKESTR. 45, 4100 DUISBURG 1, TELEFON: +49 203 340305, TELEFAX: +49 203 339229 (BRD)
6 STOKES NEWINGTON ROAD, LONDON N16 7XN, TELEPHONE/FAX: +44 1 923 1902 (UK)

DR SARGIN AND MR KUTLU ADJOURN THEIR HUNGER STRIKE ON ITS 20th DAY

Following is the Statement they made on 25 April 1990 explaining their decision:

In the last few weeks Turkey has lived through an important period. There is now a new situation in our country.

In an atmosphere when those contemplating a repressive and outmoded regime, those who want to continue the mentality of the 12 September 1980 coup were dragging our country into a dark future, it has been demonstrated that there are forces in the country who would defend the peaceful, democratic and bright future of our people and that our country is not to be given away. In that atmosphere of hopelessness, the forces of democracy have succeeded to shed an important light of hope.

This new situation characterized by mounting democratic opposition shows that our hunger strike has achieved its main objective of "warning against the dangers for democracy".

The second and indirect objective of our hunger strike was the question of abolishing Articles 141, 142 and 163 of the Turkish Penal Code. This issue had, for some time, been taken off the political agenda or had been left to hibernate by the Government. But our hunger strike brought it right back on Turkey's and the Cabinet's agenda. It has been discussed there, and it will continue to be discussed.

The support and solidarity we have received throughout our action has been well beyond the most optimistic expectations. It reflected the concern from all parts of the country and all sections of the society. Solidarity actions, each being an example of creativity in itself, have clearly shown that there is a general consensus around both the abolishment of these Articles and our ongoing trial.

Finally, President Ozal, although as President not directly a party to the ongoing discussions, stated in an interview with foreign reporters that the Government was working on Articles 141, 142 and 163 and a final decision would be made after the forthcoming religious holiday break.

Furthermore, prominent representatives of democratic organisations who have extended invaluable support and solidarity have either personally or in their letters and telegrams or via our lawyers expressed their views and wishes as follows.

A limited period would be needed in order to widen the solidarity and to allow the Government to conclude its internal discussions on the said Articles and reach a final decision urgently demanded by national and international public opinion. But our health during this period in which we would be continuing our hunger strike was a source of grave concern to democratic circles.

We have carefully considered all these factors. We feel that our hunger strike has become an action of democratic public opinion as a whole rather than our personal initiative. As such, in view of increasing demands from the public opinion we have decided to suspend our hunger strike today, on the eve of the religious holiday.

We want to make it clear that we are not ending our hunger strike, we are only suspending it. Despite all the positive developments mentioned above and despite some signs that the problem might be solved without delay, there is no definitive step yet for the solution. The travesty of justice brought about by our continued arrest and our trial has not yet been ended. In arriving to this decision, we have also considered to remove a possible excuse on the part of the government for delaying the issue in order not to be seen as having given in to pressure.

We would like to express our wholehearted thanks to all those in Turkey and abroad, young and old, women, men and children, together with our sisters and brothers in the Party who have organised a massive support and solidarity which have overcome our diminished physical strength during the 20 day-long hunger strike.

The events of the last 20-day period have shown once again that we will only be able to achieve democracy that we have been longing for by claiming our rights collectively with the pride and dignity of being a human being. Participative democracy will be formed through the participation of all.

Dr Nihat Sargin-Haydar Kutlu
Ankara Prison, 25 April 1990

BASIN BİLDİRİSİ

Aşağıda imzaları bulunan parti ve örgütler, şu günlerde cezaevlerinde ve Kürdistan'da meydana gelen kanlı olaylar karşısında görüş ve tepkilerini kamuoyuna duyurmak üzere aşağıdaki basın bildirisini yayınlamışlardır.

Türkiye'de öteden beri devlet, cezaevlerindeki politik tutukluları yalnız anti-demokratik yasalarla cezalandırmakla kalmamakta, aynı zamanda, onları fizik ve moral olarak çökertmek için, sistemli bir terör uygulamaktadır. Bu, aldığı ceza ne olursa olsun, bütün politik tutukluları potansiyel olarak idam mahkumları haline getirmektedir.

Nitekim bugüne kadar, değişik cezaevlerinde bir çok defa açlık grevine başvurmak zorunda bırakılan pek çok politik tutuklu ve hükümlü, hayatlarını yitirmiş ve giderilmesi imkansız biyolojik ve psikolojik sonuçlarla yüzyüze gelmişlerdir. Eskişehir cezaevinde başlayan açlık grevinde iki politik tutuklunun yaşamını yitirmesi, bu olayların son halkasıdır.

Geçen yıldan bu yana yürürlüğe konan 1 Ağustos genelgesi, süregiden sistemli terörün resmi temellerinden birisini oluşturmaktadır. Politik tutuklular başından beri, bu genelgeye karşı ve asgari insani koşullara sahip olabilmek için canlarını ortaya koyarak direnmektedirler.

Nitekim Eskişehir cezaevi başta olmak üzere bir çok cezaevinde bir ayı aşkın süredir, politik tutuklular aynı nedenlerle açlık grevi yapmaktadırlar. Bu açlık grevi artık ölüm orucuna dönüşmüşken, siyasi iktidar durumu daha da ağırlaştıran bir kararla, 2 Ağustos gecesi, Eskişehir cezaevindeki tutukluları 30-35 kişilik gruplar halinde Aydın ve Nazilli cezaevlerine sevketti. Bu sevk sırasında, Mehmet Yalçınkaya ve Hüsnü Eroğlu isimli politik tutuklular yaşamlarını yitirdiler. Pek çoğunun durumu ağırlaşmış bulunuyor.

Kürdistan'da son dönemlerde ırkçı-şöven baskılar daha da yoğunlaştırıldı. Özellikle Mardin, Hakkari ve Siirt yöresinde bu terör olağanüstü boyutlara vardırıldı.

Bölgede bilinçli olarak bir kaos ortamı yaratılmış, bundan yararlanılarak halka karşı teröre girilmiştir. Sözde "teröristlerle çatışma adı altında" insanlar güpegündüz kurşunlanmakta, işkenceyle katledilmekte, işlenen cinayetleri örtbas etmek, bulanık suda balık avlamak için insanların cesetleri yakılmaktadır.

Yoncalı katliamında, öldürülenlerin yakılan cesetlerinin ortaya raslantı eseri çıkması, olayların içyüzünü bir kere daha ortaya koymuştur.

Bölgede köylülerin yaylalara çıkışları, ot ve ekin biçimleri bile önlenerek, halk göçe zorlanmaktadır. Bugüne kadar boşaltılmış onlarca köye ek olarak yeni köylerin zorla boşaltılmasına başlanmıştır.

Bu arada, günlerden beri propagandası yapılan, yeni askeri operasyonlar esnasında kimyasal silah kullanılacağına ilişkin haberler basına da yansımıştır. Bütün bunların askeri amacı, sınır bölgesinde insansız bir tampon bölge yaratmaktır.

Cezaevlerinde ve Kürdistan'da bütün bunlar olurken en son Dev-Yol davasında görüldüğü gibi, toplu bir çok davada hala idam cezaları ve kitlesel mahkumiyet verilmektedir.

Bütün bunların sorumlusu, bugünkü rejim ve iktidardır.

Bizler cezaevlerinde açlık grevi yapanların yaşamlarını kurtarmak ve Kürt halkının karşı karşıya bırakıldığı felaketi önlemek için herkesi harekete geçmeye çağırıyoruz. Aşağıda imzaları bulunan partiler ve örgütler, bu amaçla oluşan değişik yerlerdeki girişimleri ve onların haklı taleplerini desteklemektedirler.

6 Ağustos 1989

Devrimci İşçi, Türkiye Birleşik Komünist Partisi (TBKP), Kürdistan Kurtuluş Hareketi (TEVGER), Türkiye Komünist Emek Partisi (TKEP), Türkiye ve Kuzey Kürdistan Kurtuluş Örgütü (TKKKÖ), Türkiye Sosyalist İşçi Partisi (TSİP)

PRESSEERKLÄRUNG

Die Parteien und Organisationen, deren Namen unten angegeben sind, haben folgende Presseerklärung herausgegeben, um ihre Meinung und Reaktion angesichts der blutigen Vorfälle in den Gefängnissen und in Kurdistan der Öffentlichkeit bekannt zu machen.

In der Türkei praktiziert der Staat seit jeher einen systematischen Terror, um die politischen Gefangenen in den Gefängnissen über ihre Bestrafung aufgrund von anti-demokratischen Gesetzen hinaus, auch physisch und moralisch zu brechen. Dadurch werden alle politischen Gefangenen, unabhängig von der Strafe, die ihnen zugemessen wurde, zu potentiellen Todeskandidaten.

Tatsächlich haben bis heute zahlreiche politische Gefangene, die in verschiedenen Gefängnissen zu dem Mittel des Hungerstreiks greifen mußten, ihr Leben lassen oder nicht wieder rückgängig zu machende biologischen und psychologischen Folgen in Kauf nehmen müssen. Der Tod zweier politischer Gefangenen in dem Hungerstreik in dem Gefängnis von Eskisehir ist das letzte Glied in der Kette dieser Ereignisse.

Der Rundbrief vom 1. August, der seit dem letzten Jahr in Kraft ist, stellt einen der Grundpfeiler des andauernden offiziellen Terrors dar. Von Anfang an leisten die politischen Gefangenen unter Einsatz ihres Lebens einen Widerstand gegen diesen Rundbrief, um die mindest Bedingungen für eine menschliche Existenz zu erhalten.

Tatsächlich befinden sich die politischen Gefangenen in dem Gefängnis von Eskisehir und in zahlreichen anderen Gefängnissen seit über einem Monat aus diesem Grunde im Hungerstreik. Nachdem dieser Hungerstreik in ein regelrechtes Todesfasten umschlug, haben die politischen Verantwortlichen den gravierenden Beschluß gefaßt, die Gefangenen in dem Gefängnis von Eskisehir in Gruppen von 30-35 Personen in die Gefängnis von Aydin und Nazilli verlegen zu lassen. Die politischen Gefangenen Mehmet Yalcinkaya und Hüsnü Eroglu starben während dieser Transporte. Der Zustand von vielen hat sich noch verschlimmert.

Die rassistisch-chauvinistische Unterdrückung in Kurdistan wurde in der letzten Zeit noch intensiviert. Insbesondere in den Gegenden von Mardin, Hakkari

und Siirt hat der Terror außerordentliche Dimensionen erreicht.

Man hat in der Region absichtlich einen Chaos verursacht und hat unter Ausnutzung dieses Umstandes den Terror gegen die Bevölkerung entfesselt. Unter dem Vorwand der "Terroristenbekämpfung" werden Menschen am helllichten Tage erschossen, unter Folter ermordet. Um die Verbrechen zu vertuschen und im trüben Wasser zu fischen, werden die Leichen verbrannt. Weil in dem Massaker von Yoncali die Leichen der Ermordeten durch einen Zufall gefungen wurden, konnte der Hintergrund der Vorfälle noch einmal erhellt werden.

In der Region wurde es den Bauern untersagt, auf die Almen zu steigen und Heu und Ernte einzubringen. Sie sollen auf diese Weise vertrieben werden. Zusätzlich zu den Dutzenden Dörfern, die bis heute entvölkert wurden, hat man begonnen, neue Dörfer zwangsweise zu evakuieren.

Gleichzeitig wurde die Nachricht, die seit Tagen propagiert wird, daß in den neuen militärischen Operationen chemische Waffen eingesetzt werden, auch in der Presse berichtet. Das militärische Ziel, das man mit all diesen Maßnahmen verfolgt, ist die Errichtung eines menschenleeren Gebietes an der Grenze.

Während dieser Ereignisse in den Gefängnissen und in Kurdistan, werden in zahlreichen Massenprozessen immer noch Todesstrafen und Massenverurteilungen verhängt, wie das zuletzt im Dev-Yol Prozeß zu sehen war. Die Verantwortung für all das liegt bei dem heutigen Regime und der Regierung.

Wir rufen jeden auf, zur Rettung der Leben der Hungerstreikenden in den Gefängnissen und zur Verhinderung der Katastrophe in Kurdistan aktiv zu werden. Die Parteien und Organisationen, deren Unterschriften unten aufgeführt sind, unterstützen die Initiativen und ihre berechtigten Forderungen, die vielerorts zu diesem Zweck gegründet wurden.

6. August 1989

Devrimci Isci, Vereinigte Kommunistische Partei der Türkei (TBKP)
Befreiungsbewegung Kurdistans (TEVGER), Kommunistische Partei der Arbeit der Türkei (TKEP)
Befreiungsorganisation der Türkei und Nordkurdistan (TKKKÖ)
Sozialistische Arbeiterpartei der Türkei (TSIP)

Bütün parti örgütlerine ve üyelerine

Politik Büro'nun yurtdışındaki MK üleriyle yaptığı toplantıda, MK ikinci toplantısının kararlarının yaşama geçirilmesiyle ilgili olarak aşağıdaki uygulama kararları alınmıştır:

- 1) Yurtdışındaki parti yöneticilerinin ülkeye dönme kararının, Türkiye'de politik yaşama ve olanaklı en geniş Marksist çevrelerle birlikte çağdaş, yasal bir komünist partisinin hazırlık çalışmalarına katılma amacına bağlı olarak, Eylül 1989'dan itibaren yaşama geçirilmesine;
- 2) Bu amaca uygun bir geri dönüşün gerçekleştirilmesinde ülkedeki girişimlerin hızlandırılmasının önem taşıdığı dikkate alınarak, partimizin politik yaşamda açık kimliği ile fiilen yer alma sürecinin güçlendirilmesi, parti sözcülerinin kamuoyunda açık ve aktif bir politik çalışma içine girmesi ve geniş Marksist çevrelerle birlikte çağdaş, demokratik, yasal bir komünist partisini hazırlama çalışmaları kapsamında, nasıl bir politika, program ve parti anlayışı konusunda ülke çapında bir tartışmanın yürütülmesi ve bu güçlerin birlikte politik etkinlik göstermeleri yolundaki girişimlerin bir an önce başlatılması için ülkede daha yoğun bir çaba yürütülmesine;
- 3) Parti yönetiminin sürekliliğinin ve uluslararası planda temsilinin güvence altına alınması amacıyla iki parti yöneticisi dışında, yurtdışında bulunan bütün Merkez Komitesi üyelerinin ülkeye dönmelerine;
- 4) Bu kararın yaşama geçirilme sürecine ilişkin olarak:
 - a- MK üyelerinin ilk ağırlıklı dönüşünün Eylül 1989 içinde gerçekleştirilmesine ve bütün MK üyelerinin dönüşünün 1989 yılı sonuna kadar tamamlanmasına,
 - b- Yurtdışındaki parti yöneticilerinin dönüşüyle birlikte Politik Büro'nun yurtdışındaki faaliyetine son verilmesine ve Birinci Kongre'den bu yana geliştirmeye çalıştığımız, partimizin bütünsel politik faaliyetinin ülke içinden yürütülmesi kararının yaşama geçirilmesine,
 - c- Kasım 1989'da yapılacak olan B. Avrupa Konferansı'nda belirlenecek Avrupa Bölge Komitesi'nin, Avrupa'da kalıcı olan kadrolar arasından seçilmesi için konferans delegelerine tavsiyede bulunulmasına ve Avrupa Bölge Komitesi'nin, doğrudan Avrupa'da kalacak iki parti yöneticisi aracılığıyla Merkez Komitesi'ne bağlı olarak çalışmasına,
- 5) Geri dönüş hazırlık çalışmalarının, ülkede gelişen harekete

katılma amacımıza uygun olarak, zamanlama, biçim ve propaganda açısından Türkiye'deki girişimleri gölgelemeyecek tarzda örgütlenmesine; geri dönüşün kamuoyunda açıklanmasından önce, olanaklı en geniş Marksist çevrelerle birlikte çağdaş, demokratik, yasal bir komünist partisi kurma amacımızın, bunu gerçekleştirme konusundaki düşüncelerimizin ve TBKP yönetecilerinin herhangi ayrıcalıklı bir konum beklentisi olmaksızın bu sürece katılan herkesle birlikte, eşit haklar temelinde yer almaya hazır olduğunun bir Merkez Komitesi bildirisiyle kamuoyuna duyurulmasına;

- 6) Yurtdışındaki Merkez Komitesi üyelerinin ülkeye dönüş eylemiyle bağlı olarak, B. Avrupa'da yerleşmeyi düşünmeyen bütün TBKP üyelerinin, MK tarafından bu dönüş katılmaya çağrılmalarına

karar verilmiştir.

TBKP POLİTİK BÜROSU
26 Haziran 1989

BEM

Pressezentrale Einheit

Moltkestr. 45, 4100 Duisburg 1, Telefon: 0203/340395, Telefax: 0203/339229

TBKP Başkan Yardımcısı Mehtem Karaca ve Genel Sekreter Yardımcısı Osman Sakalsız, Hollanda Türkiyeli İşçiler Birliği (HTİP) Genel Başkanı Nihat Karaman'ın 1. ölüm yıldönümünde basına yaptıkları açıklamada "aradan geçen bir yıla karşın cinayetin aydınlatılamamış olması Hollanda'da ve hatta Batı Avrupa'da Türkiyelilerin geleceklerine ilişkin resmi politikalarındaki kuşku ve tereddütlerimizi de artırmaktadır" dediler.

AÇIKLAMA

Duisburg: (BEM. 27.6.'89) "Sevgili yoldaşımız HTİB Genel Başkanı Nihat Karaman'ın öldürülmesinin üzerinden bir yıl geçti. Katil ya da katiller halen bulunabilmiş değil. Hatta Amsterdam polisinin "dosyayı kapattığına" ilişkin haberler alıyoruz.

Daha en başta bunun çok boyutlu bir siyasi cinayet olduğunu söylemiştik. Şimdi kanımız çok daha güçlenmiştir. Nihat Karaman gibi tüm Batı Avrupa'da "eşit haklar" mücadelesinin önde gelen bir liderinin öldürülmesi bu mücadeleden bağımsız düşünülemez. Aradan geçen bir yıla karşın cinayetin aydınlatılamamış olması Hollanda'da ve hatta Batı Avrupa'da Türkiyelilerin geleceklerine ilişkin resmi politikalarındaki kuşku ve tereddütlerimizi de artırmaktadır.

Nihat Karaman, cinayeti aydınlatılana, katil ya da katiller cezalandırılana kadar, Batı Avrupa'da eşit haklar ve Türkiye'de demokrasi mücadelesinde kanayan bir yaramız olarak olayın takipçisi olmaya devam edeceğiz. Konu hakkında bilgisi olan herkesi yardımcı olmaya çağırıyoruz.

Bir kere daha acılı ailesine ve dostlarına başsağlığı ve metanet diliyoruz."

Parti programının toplatılması aynı zamanda Ankara DGM'de devam eden iki yöneticimizin davasındaki mahkemenin aleniyetine de aykırıdır. Toplum bu davaya konu olan iki liderin Sargın ve Kutlu'nun nasıl bir partinin yöneticileri olduklarını ve bu partinin ne istediğini, bunun için nasıl bir programı olduğunu merak etmektedir. Toplum adına yargılama yapan mahkemeler, davanın özünü oluşturan konuda toplumun bilgilenmesi eksikse ve bu eksikliğin giderilmesi engelleniyorsa, hangi adaletin vicdan terazisinde kanaatlerini tartacaklardır? Kim ne söylerse söylesin, kim hangi kararı verirse versin, ülkemizde çağdaşlaşacaktır. Bizim halkımızda buna layıktır. Ülkede komünist partisi de yasal olacaktır. Bunun karşısında bugün ayak direyenler yarın kendilerinden ve çocuklarından utanacaklardır.

- TBKP programında ; barışı, demokrasiyi, insan haklarını savunmaktadır.
- TBKP programında ; ülkenin çağın gerisinde kalmışlıktan kurtulmayı savunmaktadır.
- TBKP programında ; 12 Evlül'den çıkışı, askeri kısır döngülerden kurtuluşu, demokratik bir rejimi, istikrarı savunmaktadır.
- TBKP programında ; yeni bir anayasa yapılmasını, parlamentonun üstünlüğünü, politik çoğulculuğu savunmaktadır.
- TBKP programında ; ulusal ekonominin kurulabilmesini, kalkınma ve modernleşme yoluna koyulabilmesini, emekçilerin yaşam koşullarını iyileştirilmesini demokratik bir kültür ve eğitim politikasını, köyün demokratik gelişmesini savunmaktadır.
- TBKP programında ; Kürt halkının haklarını savunmakta, adil demokratik barışçıl bir çözüm önermektedir.
- TBKP programında ; yurtdışında ki göçmenlerin haklarını, demokratik bir gençliğin geleceğini ve kadının özgür olmasını savunmaktadır.
- TBKP programında ; yaşam ve çevrenin korunmasını, barışçı egemen bir dış politikayı savunmaktadır.
- TBKP programında ; insanı, her şeyin merkezine almakta, bütün sorunlara bu temelde yaklaşmakta, barışçı, insani, demokratik bir kültürü savunmaktadır.
- TBKP programında ; sosyalizmi savunmaktadır.

BASIN AÇIKLAMASI

20.12.1989

Basınıımızın Seçkin Temsilcileri,

Biz İstanbul'lu komünistler olarak, yıllarını özgürlük mücadelesine adanmış değerli bir insanın, Partimizin Onursal Genel Başkanı Behice Boran yoldaşımızın huzurunda sizlere seslenmekten kıvanç duyuyoruz.

Üzerinde yaşadığımız gezegende son yıllarda göz ucuyla izlenemeyen hızlı gelişmeler yaşanıyor. Dünyada esen barış, özgürlük, demokrasi ve yenilenme rüzgarları ülkeleri ve rejimleri derinden etkiliyor. Soğuk savaş, yerini barışın sıcaklığına bırakıyor. Dünyamız artık ileriye dönük, çağa uygun ve insanı merkeze alan yaklaşımlara ve yapılanmalara yöneliyor.

Ülkemiz de bu gelişmelerin dışında kalamaz, kalamıyor. Yıllardır binbir kahırla süren barış ve özgürlük mücadelesi yeni boyutlar kazanıyor. Son günlerde kamuoyunun geniş ve yoğun ilgisini çeken, rejimin demokratikleştirilmesi temelinde yürütülen insan hak ve özgürlükleri sorunu, Türk Ceza Kanununun 141-142-163. maddelerinde simgeleşen, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü üzerindeki yasakların kalkması sorunu üstüne tartışmalar tüm yakıcılığıyla sürüyor.

Tartışmaların açık tarafı olan komünistlerin platformlarda temsili sağlanmaksızın, sürecin kamuoyunu doyurucu bir sonuca götüremeyeceği de net olarak görünüyor.

Bu nedenle İstanbul'lu komünistler olarak, bizler de, açık politik kimliklerimizle her düzeyde ve her alanda görüşlerimizi açıklamak gereği duyuyoruz.

TBKP Merkez yöneticilerinin 8 Aralık 1989 günü açık kimlikleriyle kamuoyu önüne çıkarak "illegal çalışmaya" son verdiklerini açıklamalarının ardından TBKP İstanbul yöneticileri olarak açık siyasal çalışmaya başladığımızı bugün burada kamuoyuna ilan ediyoruz.

x x x

Çoğulculuğun, yaşamın her alanında katılımcılığın, demokrasinin, emeğin, barışın, insan haklarının ve hümanizmin, sağlıklı doğa ve yaşanılır bir çevrenin, halklar arası dostluk ve dayanışmanın, sosyalizmin savunucusu yığınasal bir komünist partisinin ülkemizin geleceğine ve gelişmesine önemli katkıları olacağına inanıyoruz.

Bu yönde, ülkedeki tüm Türk ve Kürt Marksistleriyle birlikte oluşturulacak yeni bir komünist partisinin eşit haklı katılımcısı olarak özgün katkımızı vereceğimizi de vurgulamak istiyoruz.

Çağdaşıktan uzak yönetim anlayışları ve politikalarla, ülkemizin ve halkımızın içine düşürüldüğü ekonomik ve siyasal sorunlar yumağını hiçbir politik gücün tek başına çözeneyeceği görülmüştür taşıyoruz.

Türkiye'nin her alanda yeniliğe ihtiyacı var. Ülkenin çağı yakalayabilmesi, çağdaş siyasal, ekonomik, toplumsal yapılaşma sağlanması için ulusal bir mutabakatın ortaya çıkmasını ivedi bir zorunluluk olarak görüyoruz. Bu yönde bir mutabakatın oluşmasına tüm enerji ve üretkenliğinizle katkıda bulunma isteğinizi tüm siyasi partilere ve kamuoyuna ısrarla duyurmak istiyoruz.

Her türlü şiddetin toplum yaşamından arınmasını savunuyoruz. İnsan aklının, aydınlık düşüncenin temel gözünleyici güç olduğuna inanıyoruz. Yaşamın her alanında, en başta da düşünce alanında, özgürleşmeden yanayız. Özgürlüklerin azı, çoğu olmadığını, tüm insanlığın kazanılmış ortak bir değeri olduğunu düşünüyoruz. O nedenle herkesin, söz hakkını ve özgürlüklerini kullanmalarının yadaşı olduğunuzu, yalnız kendi özgürlüğünüzü değil, bizim gibi düşünmeyenlerin de özgürlüklerinin en baş savunucusu olduğunuzu ve bu yöndeki kararlılığınızı bir kez daha belirtiyoruz. Ulusal, etnik, kültürel vb. her türlü ayrımcılığa son verilmesini talep ediyoruz.

x x x

Ülkenizin temel sorununun demokrasi olduğunu, ne zaman demokrasi askıya alınmışsa halkın ekseriyetinin ufaldığını, iş, eklek, özgürlük isteyenlerin seslerinin bastırıldığını biliyoruz. Bir daha askıya alınamayacak şekilde demokrasiyi kazanmayı öne koyuyoruz. Bu nedenle tüm halkın iradesini özgürce ortaya koyabildiği bir siyasi sistemi, yasa dışı bir rejimi siyasal-toplumsal yaşam biçimi olarak hedefliyoruz. Bu amaçla, toplumda genel bir eğilim haline dönüşen 82 Anayasasının tübisiyle ve ivedilikle değiştirilmesi talebini savunuyoruz. Halkın katılımına ve taleplerine açık, tüm toplumun mutabakatını yansıtacak, çağımızın yeni yönellerini dikkate alan özgürlükçü bir Anayasanın hazırlanmasına tüm gücünüzle katılacağınızı belirtiyoruz.

Gelecekte devlet anlayışlarının ve politikalarının terk edilmesini istiyoruz. "Ben devletim, her şeye kadirim" nantığı çağımızda iflas etmiştir. 15 yaşındaki çocukların konutunu propagandası yaptığı gerekçeyle devletin hışmına uğramasına, gazetecilerin, aydınların, yazarların yüzyıllara varan cezalara çarptırılmasına, ağır baskı altında tutulmasına son verilmesini talep ediyoruz.

Ülkeye dönerek bugün geliştirmekte olduğunuz süreci başlatan TBKP Başkanı Nihat Sargın ve Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşların, Merkez Komitesi üyelerinin, TBKP'nin tüm yöneticileri ve gövdesi ile ortaya çıktığı bir konumda hala tutuklu kalmalarının gelişik bir durum yarattığını ifade ediyoruz. Kıru videdanında beliren Kutlu ve Sargın "rejimin rehineleri ni" sorusunun bir an önce aydınlığa kavuşturulmasını, yöneticilerimizin serbest bırakılmasını istiyoruz.

Siyasi suç kavramının toplum yaşamından sökülüp atılmasına, tüm politik tutukluların serbest bırakılmasını çağdaşlaşmaya yönelmenin temel şartı olarak değerlendiriyoruz. Bu nedenle bir an önce genel politik affın ilan edilmesini, idam cezalarının kaldırılmasını, işkencecilerin cezalandırılmasını, politik göçmenlerin özgürce ülkelerine dönüşlerinin sağlanmasını demokratikleşmenin temel basamakları olarak ısrarla vurguluyoruz.

Bu yöndeki kararlılığınızla siyasal yelpazede temsil hakkınızı kullanacağınızı açıklıyoruz. Aklın, mantığın, sağduyunun ülkeye egemen olacağına inanıyoruz.

Saygılarınızla,

TÜRKİYE BİRLİK KÖMÜNİST PARTİSİ

(TBKP)

İSTANBUL

İsmail Turan,
Munise Sökmen
Bahriye Ermanlı
Ahmet Sipahi
Mehmet Destegül
Ferruh Nadir Turan
Mehmet Koç
Canan Küçükbıçcı
Mahmut Balpetek
Vehbi Özer
Yalçın Ergüdoğan
Hakkı Çelebi
Haydar Yılmaz
Alhas Korkmaz
Necmi Demirel
İsmail Yıldız
Naran Özkan
Yusuf Ünal
Saygı Yağmurdereli
Nurker Selbaşı
Aziz Çelik
Yasin Çağırankaya
Mehmet Ali Kılıç
Kemal Bulut
Ahmet Sağlıcak
Fatih Yılmaz
Ali Şen
Cevat Kelkitli
Rifat Çelebi
Mustafa Ajağöz
Hüseyin Baş
Ali Amınoğlu
Hasan Bal
Gürsel Demirel

Sefa Altınparlar
Burhan Adanç
Yusuf Ziya Doğan
Ekrem Kandıralı
Hasan Kayın
Müslim Erdal
Fıruz Türker
Ahmet Rüzgar
Vahap İnsever
Kazım Yıldırım
Hamdi Eskiöğüt
İbrahim Akın
Uğur İlhan
Berrin Yeşiltepe
Ali Karakurt
Eyüp Sıhhatli
Hasan Öztoprak
Kamil Süleymanağaoğlu
Seyda Bakır
Mehmet Turan
İlhan Başkan
Ramazan Özelaçkeçi
Güler Demir
Muharrem Aydemir
Yusuf Yanık
Hasan Toprak
Şaban Tören
Mehmet Regit Güllü
Mustafa Demir
Tahsin Çalışkan
Cihan Zinrit
İrcan Saray
Güngör Sezgin
Talat Yılmaz

Tevfik Taş
Ufuk Erdoğan
Recep Erdoğan
Fahime Koç
Mustafa Şimşek
Ali Akgül
İbrahim Özmen
Hamzade Şimşek
Cemal Yılmaz
Sevil Kap
Kemalettin Kayaş
İsmail Tuna
İsmet Erol
Sadri Kaya
Haydar Topay
İbrahim Özyünlü
Halil Gülşen
Recai Aslan
Kamber Söğüt
Mahmut Doğan
Suhi Nuri İleri
Günşeli Andaç
Sadettin Kekeç
Vedat Ayanoğlu
Hüseyin Çakır
Zekeriya Kelleci
Süleyman Yardım
Tahsin Özer
Halim Pekinöz
Şaban Güneş
Nazif Uslu
Metin Ateş
İlhan Işıktaş

TEKP Yönetiminin Yeni Yıl Mesajı

1989 yılı ülkede politik gelişmenin kilitlendiği, Türkiye'nin azınlık ANAP iktidarının keyfi uygulamalarına mahkum olduğu bir yıl oldu. Bu duruma son verebilmek ancak yeni bir politika anlayışının öne çıkmasıyla mümkün olabilir. Türkiye'nin her alandaki ağır sorunlarının ancak çeşitli güçlerin demokratik mutabakatlarıyla çözülebileceğini görmek gerekiyor. Demokrasinin kendisi de böyle bir mutabakat olmadan gelmeyecek. Çok farklı çıkar, istem ve ideolojilere sahip güçlerin, temel farklılıklarını korusalar da, acil çözüm bekleyen yaşamsal konularda uzlaşmaya yönelmeleri kaçınılmazdır. Bu nedenle, evrensel demokrasi değerlerini temel alan gerçekten çoğulcu bir rejim için işbirliği 1990'un ana hedefi olmalıdır. İşçi ve emekçilerin, kadınların, gençlerin ve Kürtlerin, tüm toplum kesimlerinin katılımı ve hareketliliği olmadan demokrasi bir yaşam biçimi haline gelemez. Ülke sorunlarının tartışılmasına ve çözümüne yığınasal katılımın ve herkesin kendini birey olarak özgürce ifade edebilmesinin önü açılmalı, bunu engelleyen her türlü yasak ve kısıtlama kaldırılmalıdır. Bu daha fazla geciktirilemez. 21. yüzyılın eşiğinde Türkiye'nin dünyadaki değişim süreçlerini kavrayan, insan hakları ve katılımcı demokrasi temelinde yükselen yeni bir sese, yeni bir politik harekete ihtiyacı var. Türkiye'nin evrensel demokrasi değerleri temelinde yenilenmesinde kararlı bir rol oynayacak böylesi yeni, etkili ve yığınasal bir güç ancak geniş sol güçlerin birliğiyle ortaya çıkabilir. TEKP'nin yasal, çağdaş bir komünist partisini elbirliğiyle kurma çağrısı böylesi bir perspektife yöneliktir. 1990 yılının bu yönde bir dönüm noktası olması için her çaba gösterilmelidir. Bütün yurttaşlarımızın yeni yılını kutlar, sağlık ve esenlik dileriz. TEKP Yönetimi adına Umur Çoşkun - Zülfü Dicleli

MOLTKESTR. 45, 4100 DUISBURG 1, TELEFON: 49 203 340395, TELEFAX: 49 203 339229 (BRD)
6 STOKE NEWINGTON ROAD, LONDON M16 7XN, TELEPHONE / FAX: 44 1 923 1982 (UK)
BÜRO ADIMLAR, DONAU STR.104, 1 BERLIN 44, TELEFON: 49 30 687 65 54, FAX:49 30 6876019

KAMUOYUNA ÇAĞRI

Düşündüğünü yaymak ve örgütlenmek, toplumsal bir varlık olarak insanın temel özelliğidir. İnsanlık tarihi, bir bakıma düşüncenin özgürleşmesi, örgütlenmenin yaygınlaşması tarihidir. Bundan dolayı düşünce ve örgütlenme özgürlüğü toplumsal gelişmenin, çağdaşlığın hem koşulu hemde sonucudur.

Ülkemiz, pek çok alanda olduğu gibi düşünce ve örgütlenme özgürlüğü, siyasi özgürlükler alanında da çağın gerisinde yaşıyor. Toplumsal ve siyasal yaşamımızı özgürlükler değil, yasaklar ve baskılar belirliyor.

Türkiye, düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü suç sayan dünyadaki sayılı ülkelerden biri olma ayıbını sürdürüyor. Ünlü 141. ve 142. maddeler başta olmak üzere Ceza Yasasındaki çağ dışı, ırkçı-faşist hükümlerden çeşitli cezalara çarptırılmış çok sayıda ilerici, demokrat, sosyalist yıllardır cezaevlerinde. Bu maddeler, özellikle sosyalist basın üzerinde Demokles'in kılıcı olmaya devam ediyor. Bilim adamı İsmail Beşikçi örneğinde olduğu gibi yeni tutuklamalar sürüyor.

Bir ulusun vazgeçilmez hakkı olan ana dilinde konuşma ve eğitim, kültürünü özgürce yaşatma ve geliştirme hakkı zorbalıkla engeleniyor. Kürt halkının kendi kaderini özgürce belirleyebilmesi için mücadele veren, binlerce demokrat, devrimci, yığınlar halinde cezaevlerine dolduruluyor. 125. ve 171. maddelerin fütursuz bir şövenizmle işletilmesi yetmiyormuş gibi, SS kararnamesiyle ulusal baskı ve şiddet tirmandırılıyor.

Bir yanda 12 Eylül darbecileri ve işkenceciler ellerini kollarını sallayarak dolaşiyor, öte yanda ise Ceza Yasasına sözümona hükümet darbelerini engellemek için konulan 146. maddeye göre, darbecilerin mahkemeleri tarafından idam ve müebbet hapse mahkum edilmiş binlerce devrimci cezaevlerinde tutuluyor.

En temel işçi hakları kabaca çiğneniyor, grevler kararnamelerle yasaklanıyor. 1 Mayıs yasağı ve düşmanlığı sürüyor.

Tüm toplumsal ve politik yasaklar, içerdikleri mantık gereği birbirleriyle içsel bir ilişki içindedir. Yasaklar zincirinin sökülüp atılacak bir halkası diğer halkalarının da yerinden oynatır. Toplumda ve parlamentoda düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü yasaklayan ceza yasası maddelerinin kaldırılması yönünde ortaya çıkan güçlü eğilime karşın hükümetin ve egemen güçlerin bu maddelere ilişkin erteleyici, ayak sürtüyen tutumunun nedeni budur.

Son aylarda yaşanan gelişmeler ve TBKP liderlerinin salıverilmeleri ile birlikte 141, 142 ve 163. maddeler konusunda yeni bir niteliksel durum ortaya çıkmıştır. Gelinek noktada artık sözkonusu maddelerin hiçbir dayanağı, toplumsal, siyasal ve ahlaki bakımdan hiç bir hükmü kalmamıştır.

Şimdi, Türkiye'nin bir ayıbından kurtulduğu söyleniyor. Hayır, ayıp sona ermemiştir, katmerlenmiş bir biçimde sürmektedir. Hukukun en temel ilkesi olan eşitlik ilkesi, bugün biçimsel olarak da ayaklar altındadır. Hükümsüzlükleri artık mahkeme kararlarıyla onaylanan bu yasa maddelerinden hüküm giymiş onlarca insan cezaevlerindedir.

Çanakale E Tipi Cezaevinde bulunan politik hükümlülerden aşağıda adları yazılı olan bizler, 141 ve 142. maddelerden cezalandırılmış insanlar/devrimciler olarak bu durumu protesto etmek, sözkonusu ceza yasalarının tümüyle ortadan kaldırılması ve bir oyunun bozulması için, 16 Mayıs 1990 Çarşamba sabahından itibaren süresiz açlık grevine başlamış bulunuyoruz.

Özgürlüklerin bir bütün olduğunun, 141, 142, 163. maddelerin Türkiye'nin tek ayıbı olmadığının bilinciyle hareket ediyoruz. Ülkemizin demokratikleşmesinin Kürt sorununun çözümünden, 12 Eylül mahkemelerince verilen kararların bütün sonuçlarıyla geçersiz sayılmasından, İdam cezaları, sansür-sürgün kararnamesinin iptalinden, insan hakları ihlalleri ve işkencenin son bulmasından, tüm insan hak ve özgürlüklerinin eksiksiz yaşama geçirilmesinden ayrı tutulmayacağımızı biliyoruz.

Bu çerçevede, tüm demokratları, sosyalistleri, ulusal ve uluslararası kamuoyunu özgürlük ve demokrasi için başlattığımız bu eyleme destek vermeye çağırıyoruz.

ERHAN TUSKAN, İlerici Yurtsever Gençlik Y.İ.Md, 123 yıl, 10 yıldır cezaevinde.

İRFAN AŞIK, Partizan Dergisi Y.İ.Md, 111 yıl, 10 yıldır cezaevinde.

HASAN FİKRET ULUSOYDAN, Halkın Sesi Y.İ.Md, 66 yıl, 10 yıldır cezaevinde.

MEHMET ÖZGEN, Bağımsız Türkiye, Devrimci Militan Y.İ.Md, 43 yıl, 10 yıldır cezaevinde.

KAZIM ARLI, Öncü sahibi ve Y.İ.Md, 22,5 yıl, 5 yıldır cezaevinde.

MUSTAFA DİNÇ, DISK Basın-İş Sen. GYK üyesi, 10,5 yıl, 5 yıldır cezaevinde.

EMİN TAŞ, TKP davası, 6 yıl 8 ay

RAİF GÜMÜŞ, TKKKÖ Kurtuluş davası, 6 yıl 8 ay, 2 yıldır cezaevinde.

17.5.1990

Değerli Basın Mensupları, Değerli Dostlar,

Özgür, yasaksız, her bir insanın yaşamının ve haklarının her şeyden üstün tutulduğu bir Türkiye istiyoruz.

Ülkemizde her türlü şiddetin dışarda bırakıldığı bir siyasal ortamın yaratılmasını istiyoruz.

21. yüzyıla girerken şiddetten arındırılmış, barışçı, askeri blokların dağıtıldığı, ülkeler arasındaki ilişkilere karşılıklı saygı ve yardımlaşmanın egemen olduğu yeni bir dünyanın yaratılmasını istiyoruz. Ülkemizin de 21. yüzyıla, yeni dünyaya hazırlanmasını ve yeni dünyanın yaratılmasına aktif olarak katılmasını istiyoruz.

Bu amaçla ülkemizin devlet yapısının, bütün siyasal ve toplumsal örgütlerin, Marksizm de dahil bütün anlayışların kendilerini köklü bir biçimde yenilemeleri gerektiğine inanıyoruz. Ülkemizin geleceğinin ancak böylesi demokratik yenilenmeyle aydınlatılabileceğine inanıyoruz.

Bizler, Türkiye Birleşik Komünist Partililer, ülkemizin demokratik yenilenmesine katkıda bulunmak istiyoruz. Bunu amaçlayan bütün siyasal ve toplumsal güçlerle işbirliği ve diyalog içinde olmayı amaçlıyoruz.

Türkiye Marksistlerinin ülkemizin yenilenmesi sürecinde önemli etkilerde bulunacağına inanıyoruz. Ancak bu etkiyi yasal, çağdaş, yığmsal ve birleşik bir komünist partisi ile yapabiliriz. Yenilenmiş bir Marksizm, yenilenmiş bir sosyalizm anlayışıyla etkin bir komünist partisinin yaratılabileceğine inanıyoruz. Türkiye Birleşik Komünist Partililer olarak bu amaçta katkıda bulunacağız; bu yöndeki bütün girişimleri destekleyeceğiz, çağrılara olumlu yanıt vereceğiz.

Ankaralı TBKP'iler olarak bu amaçla bugünden başlayarak illegal çalışmamıza son veriyoruz. Yasal, çağdaş, yığmsal ve birleşik komünist partisinin kurulması için açık biçimde çalışacağız. Bütün Marksist partiler ve kişilerle açık ilişkiler kuracağız. Hazırlık çalışmalarımızdan kamuoyunu her aşamada bilgilendireceğiz.

Değerli Basın Mensupları, Değerli Dostlar,

Hükümetten muhalefet partilerine, meslek odalarından sendikalara kadar bütün toplumsal ve siyasal güçler ülkemizde bir demokrasi sorunu olduğundan söz ediyor. TBKP, demokrasi sorununun en geniş toplumsal kesimlerin ortak iradeleriyle oluşacak bir ulusal mutabakat temelinde kurulabileceğine inanıyor. Bu çerçevede, hazırlanmasına hiçbir devlet kurumunun müdahale etmediği; toplumsal ve siyasal güçlerin, halkın demokratik bir anayasa hazırlamasını başta gelen sorun olarak görüyor. TBKP, mevcut her türlü yasa ve yönetmeliklerin, uluslararası insan hak ve özgürlükleriyle bağdaşır biçimde, demokratik tarzda yeniden düzenlenmesinin özgür, bağımsız, çağdaş, demokratik bir Türkiye'nin yaratılmasının önkoşulu olduğuna inanıyor.

Ortadoğuda Kürt sorununun çözülmediği ülkelerde demokrasinin yaşayamadığı açık bir gerçektir. Türkiye'de köklü bir demokrasi için, bu sorunun barışçı, adil ve demokratik bir biçimde çözülmesinin zorunlu olduğuna inanıyoruz. Bunun ilk adımı olarak Kürt halkının yoğun olarak yaşadığı bölgelerde öncelikle devlet terörünün durması, silahlara sığınması gerektiğine; bu amaçla herkesin, her toplumsal ve siyasal hareketin kendini güvenlik içinde hissedeceği ve çalışacağı bir ortamın yaratılmasını istiyoruz.

Türkiye halkının yaratıcı yeteneklerini geliştirebilmesi için böyle bir demokrasiye gereksinimi vardır. Türkiye, yeni bir dünyada ancak bu özellikleriyle yer alabilir. Ülkemiz Marksistlerinin ortak çabalarıyla yaratılacak bir komünist partisi bu süreçte önemli katkılarda bulunacaktır.

Değerli Basın Mensupları, Değerli Dostlar,

Son aylarda 141-142 ve 163. maddelerin kaldırılması sorunu yoğun bir biçimde tartışılıyor. Artık bu maddelerin uygulamada kalması gerektiğini savunan hiçbir kişi ve örgüt kalmadı. Bu çok olumlu bir durumdur. Kamuoyunda yasakların kalkması yönünde oluşan güçlü mutabakat, parlamentodaki partilerin sorunu çözümlemeleri için uygun bir ortam yaratıyor. Sorunun biran önce çözülmesini istiyoruz, bu yöndeki her türlü girişime olumlu yaklaşıyoruz ve destekliyoruz.

Değerli Basın Mensupları, Değerli Dostlar,

İllegal faaliyetimize son vermemiz ve bu basın toplantımız bir güç gösterisi, bir meydan okuma değildir. Biz komünistler, önemli toplumsal sorunların, meydan okumalarla değil, soruna muhatap olan bütün kesimlerin çıkarlarını gözeterek ortak arayışlarla çözümleneceğine inanıyoruz. Komünistlerin özgürlüğü tartışıldığına göre bu tartışmaya katılmak istiyoruz. Bütün toplumun üzerinde birleşeceği bir çözüme katkıda bulunmak istiyoruz.

Değerli Basın Mensupları, Değerli Dostlar,

Bugün hiç kimserin savunmadığı, yürürlükten kaldırılması neredeyse birkaç ayın sorunu durumuna gelen 141-142'den Genel Başkanımız Nihat Sargın'ın ve Genel Sekreterimiz Haydar Kutlu'nun 26 aydır tutukluluklarının sürmesinin artık hiçbir dayanağı kalmadığına inanıyoruz. Bu haksız uygulamanın biran önce sona ermesi gerektiğini düşünüyor ve tahlillerini talep ediyoruz.

Burada, İzmir'de, Eskişehir'de tutuklanan, Zonguldak'ta gözaltına alınan TBKP yöneticisi arkadaşlarımızla dayanışmamızı dile getirmek istiyoruz. Onların en kısa zamanda özgürlüklerine kavuşmalarını talep ediyoruz. İzmir'de yönetici olduğumu açıklayan 29 arkadaşımızdan 5'i tutuklandı. Bu ayrımı herhangi bir hukuk ölçüsüne sığdırmak olanaklı değil. Bu da gösteriyor ki artık 141-142 konusundaki çatışma, görüşler, kurumlar ve insanlar arasında olmayı aştı. Artık bir hukukçunun kafasının içinde de çatışma var. 29 arkadaşımızın 24'ünü serbest bırakarak aslında 141-142'nin tükenmişliğini kabul ediyor. Ancak göstermelik biçimde 5 arkadaşımız tutuklanıyor. Artık bu garipliklere son verilmelidir. Bu maddeler bir an önce kaldırılmalıdır.

12 Eylül rejimi devlet otoritesini kurmak adına kamu vicdanında hâlâ kapanmayan yaralar açtı. Bütününüyle yıkılma amacıyla binlerce insanı tutukladı, mahkum etti. Bu kanayan yaraların kapanması bir genel affı zorunlu kılıyor. TBKP, 12 Eylül'den bütün zarar görenleri kapsayan genel af talep ediyor.

Değerli Basın Mensupları, Değerli Dostlar,

Toplantımıza katıldığınız için hepinize teşekkür ederiz. Demokrasinin güçlenmesi için çaba gösteren herkese, bütün toplumsal ve siyasal örgütlere başarılar dileriz.

TÜRKİYE BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ ANKARA İL YÖNETİCİLERİ

Erdal Şentürk
Bekir Benli
Muzafer Gülçimen
Esat Erkut
Hakkı Yalçın
Paşa Erbay
Mehmet Temizer
Abdullah Aksu
Şaban Çekil
Cafer Özdemir
Volkan Üstüner

Sözcüler

Hasan Öztürk
Nevzat Deeringöl
Tirebolu Sok. 55/25
Y. Ayrancı - ANKARA
Ahiler Mah. Çağdaş Sok.
No. 101/9
Aydınlıköyler - ANKARA

BİLDİRİ

68.Yıldönümünde

ÜLKEMİZ KOMÜNİST HAREKETİ HER ZAMANKİNDEN DAHA CANLI
DAHA BİRLİK İÇİNDE

10 Eylül ülkemiz komünist hareketinin ortaya çıkış tarihidir. 10 Eylül 1920'de Mustafa Suphi ve arkadaşları Türkiye'deki bütün komünistleri biraraya getirerek Türkiye Komünist Partisi'ni kurdular.

Komünistler 68 yıldır emekçilerin çıkarları, demokrasi ve bağımsızlık için, sosyalizm için mücadele ediyorlar.

Ülkemiz komünist hareketi bugün yepyeni bir döneme adım atıyor. Hareketimiz içindeki eski ayrılıklar ortadan kalkıyor. TIP ile TKP'nin birleşmesini, TSİP ile birlik görüşmelerinin başlaması izlemektedir. Komünistlerin birliğinin bu üç partiden çok daha geniş kesimleri kapsaması konusunda tam bir görüş birliği vardır.

Ülkemiz Komünist hareketi günümüzde her bakımdan bir yenilenme sürecindedir. Komünistler görüşlerini görüşlerini hayatın gerçekleri ile karşılaştırarak düzeltiyor, geliştiriyor, zenginleştiriyorlar. Bunun canlı, demokratik bir tartışma ortamında gerçekleşmesi herkesin istemidir.

Ülkemiz komünist hareketi yasallaşma mücadelesi içindedir. Yasal bir komünist partisinin serbestçe kurulup çalışabilmesi için verilen mücadele demokrasi mücadelesinin belirleyici bir unsurudur. Genel Sekreterlerimiz Haydar Kutlu ve Nihat Sargın'ın ülkeye dönüşüyle başlayan yeni aşamada komünistler ülkemizde demokrasinin gelişmesinde köklü bir dönüm noktası yaratmak için çalışıyorlar.

Günümüzün en temel sorunu, demokrasi mücadelesinin bütün

alanlarında sol güçlerin rol ve ağırlığının artmasıdır. Komünistler sol güçlerin potansiyellerini birleştirerek demokrasi mücadelesinde daha aktif bir rol oynamaları için çalışıyorlar.

Komünistler olarak biz baştan beri demokrasi mücadelesinin en kilit sorunlarının ancak ulusal çapta demokratik mutabakatlarla çözülebileceğini savunuyoruz. Şimdi Irak'taki Saddam rejiminin insanlık dışı saldırılarından korunmak isteyen Irak Kürtleri'ne ülkemizde barınma olanağı sağlanmasında görüldüğü gibi, çok farklı nedenlerle de olsa böylesi mutabakatlar fiilen gerçekleşebilmektedir. Bu durum, Türkiye'deki Kürt ulusal sorununun barışçı, demokratik, adil bir çözüme kavuşturulması olanaklarını artırmaktadır. Sol güçler bunu değerlendirmelidir, özellikle Türk ve Kürt ilerici güçleri şimdi ne kadar işbirliğini yoğunlaştırırlarsa, bu konuda demokratik gelişmelerin yolu o kadar sancısız açılacaktır.

Komünistler halkımızı, 25 Eylül'de yapılacak olan referandumda HAYIR oyu kullanmaya çağırıyorlar. Bu, 1982 Anayasası'na, Özal hükümetinin keyfi uygulamalarına, baskı ve işkenceye, enflasyona hayır demek için zorunludur.

25 Eylül referandumunda Özal hükümetini yenilgiye uğratmak ve demokrasi isteyen, politik ve sendikal özgürlüklerin eksiksiz gerçekleşmesi, 141-142'nin kalkması, Kürt halkının üzerindeki baskıların sona ermesi için mücadele edenlerin bu amaçlarına ulaşmaları için daha iyi koşullara kavuşmaları olanaklıdır.

Biz bütün olanaklarımızı sol güçlerin birliği ve bütün demokrasi güçlerinin işbirliği için seferber edeceğiz.

25 Eylül referandumunu ile başlayacak ve cumhurbaşkanlığı seçimlerine kadar uzayacak yeni mücadele döneminde 12 Eylül rejimine son vermek ve demokratik bir rejime ulaşmak amacımızdır. Komünistlerin birliğinin güçlenmesi, legal bir komünist partisi-

nin kurulması ve politik yaşamda etkin bir rol oynaması için her çabayı göstererek biz buna elimizden gelen katkıyı yapacağız.

Mustafa Suphi'nin başlattığı komünist . . hareketin özverili mücadele geleneklerini yaşatarak, Sargın ve Kutlu'nun girişimini başarıya ulaştırarak, demokrasi mücadelesinde görevlerimizi yerine getireceğiz. 68.Yıldönümünde ülkemiz komünist hareketi her zamankinden daha canlı, daha birlik içinde görev başındadır.

10 Eylül 1988

TKP ve TİP MERKEZ KOMİTELERİ

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA MERKEZİ

BASIN AÇIKLAMASI

Türkiye Birleşik Komünist Partisi Genel Sekreter Yardımcısı Osman SAKALSIZ, ülkeye dönüşü ile ilgili olarak 3 Mayıs 1990 günü aşağıdaki basın açıklamasını yapmıştır.

"1981 yılından bu yana politik göçmen olarak bulunduğum F. Almanya'dan, 14 Mayıs 1990 tarihinde Türkiye'ye dönmek üzere ayrılma kararı vermiş bulunuyorum.

Ülkeye dönüşümün amacı, 15 Nisan 1990 tarihinde İstanbul'da yapılan toplantıda, kuruluş hazırlığına başlanılan ve yeni girişimlerle kapsamının genişleyeceğini umduğum farklı görüşlerden marksistleri birleştiren partiye bir komünist olarak katkıda bulunmaktır.

TBKP saflarında yer alan işçilerin, emekçilerin, aydınların, kadın ve erkek üye ve yandaşlarımızın, bu geniş partinin kuruluşunda hiçbir ayrıcalık talep etmeksizin, birleştirici, aktif ve olumlu bir rol oynayacağından emin olarak, parti tarafından bana verilen sorumlu görevimi kendi ülkemde özgürce yerine getirmek istiyorum.

Ülkeye dönüşümün bir diğer amacı, demokrasi mücadelesi açısından büyük önem taşıyan 141-142. maddelerin kaldırılması çabalarına daha aktif katılabilmektir.

TBKP'nin 16 Kasım 1987 tarihinden bu yana 141-142. maddelerin kaldırılması ve basında "Kürt sorunu" diye anılan sorunu özgürce tartışmanın ve bu soruna özgürce çözüm yolu önermenin önündeki engellerin aşılması yönünde yürüttüğü mücadele, şimdi çok daha geniş kapsamlı ve pratik bir anlam kazanmıştır. Bu mücadele, meşruiyetini savunduğu amaçlar ve dayandığı geniş kitlelerin gücünden, onların taleplerinin haklılığından alacak olan söz konusu geniş partinin hukuki güvenceye kavuşturulması mücadelesi düzeyine yükselmiştir. Aynı zamanda bu mücadelenin kazanılması, 12 Eylül döneminde TCK'nın öteki maddelerinden baskıya ugratılmış marksistlerin de durumunu kamuoyu vicdanında daha açık hale getirecektir. Böyle bir durumda, namuslu her insan, marksistlerin bir bölümünün özgür, diğer bölümünün ise hala baskı altında ve özgürlüklerden yoksun oluşunu asla kabul etmeyecektir. Varolan bütün engellere rağmen, genel af çıkarılmasının yolları açılmış olacaktır. Türkiye marksist hareketinin bütünü üstündeki yasaklamaların kaldırılması ise, bu hareketin Kürt sorunundan, çevre sorununa, kadın sorunundan barış sorununa, ülkenin ekonomik sorunlarından gençliğin sorunlarına kadar, her sorunun çözümüne gerçek demokratik katkıda bulunmasını tartışmasız kolaylaştıracaktır.

Yurtdaşı haklarımı işte bu amaçlarla, 141-142'siz bir Türkiye için, özgürce kullanmak istiyorum.

Dokuz yıldan bu yana yurtdışındaki partili, partisiz göçmen arkadaşlarımla omuz omuza yürüttüğümüz barış, demokrasi, insan hakları, sosyalizm mücadelesinin sıcak anılarını ülkedeki mücadeleye taşıyacağımı belirtmek isterim.

Bu arada, 1981 yılından bu yana bütün politik göçmenler gibi beni de ülkelerinde -varolan tüm yabancı düşman akımlara rağmen- konuk eden Alman emekçilerine, demokratlarına, barıştan, insan haklarından yana bütün öteki Avrupalı dostlarımıza, bizimle uluslararası dayanışmadan en güç anlarda bile geri durmayan kardeş komünist partilerine, sosyal demokrat ve çevreci partilere TBKP adına en içten şükran duygularımızı iletirim."

3 Mayıs 1990, Duisburg

PRESSEERKLÄRUNG

Duisburg, den 3.Mai 1990

*** Osman Sakalsız, stellvertretender Generalsekretär der Kommunistischen Partei der Türkei (TBKP), veröffentlichte anlässlich seiner Rückkehr in seine Heimat, am 3. Mai 1990:**

"Ich habe mich entschlossen, am 14. Mai 1990 die Bundesrepublik Deutschland, wo ich seit 1981 als politischer Flüchtling gelebt habe, zu verlassen und in die Türkei zurückzukehren.

Ich kehre in meine Heimat zurück, um als Kommunist meinen Beitrag zu der Gründung einer neuen marxistischen Partei zu leisten, deren Gründungsvorbereitungen am 15. April 1990 in Istanbul begonnen haben und ich hoffe, daß sie Marxisten unterschiedlicher Auffassung auf breiter Ebene vereinen wird.

Ich bin sicher, daß alle Arbeiter, Werktätige, Intellektuelle, Frauen und Männer die in der TBKP sind, sich ohne privilegierte Forderungen zu erheben, aktiv und vereinigend an der Gründung dieser breiten Partei beteiligen werden. Ich kehre zurück, um die mir von der Partei gestellte Aufgabe in meinem Land frei erfüllen zu können.

Ein anderer Grund meiner Rückkehr ist es, die Bemühungen zur Abschaffung der Strafgesetzbuchparagraphen 141-142, was im Kampf um Demokratie eine große Rolle spielt, aktiv zu unterstützen.

Der Kampf, den die TBKP seit dem 16. November 1987 zur Aufhebung der Strafgesetzbuchparagraphen 141-142 und zur freien Diskussion der Probleme, die die Presse "die Kurdische Frage" bezeichnet, geführt hat, hat jetzt eine tiefergehende und praktische Bedeutung zur offenen Diskussion und freiheitlichen Lösung dieser Probleme, erlangt.

Dieser Kampf hat jetzt die Ebene erreicht, auf der eine breite Partei, die ihre Legitimation aus den von ihr vertretenen Zielen und den sie unterstützenden Massen und deren berechtigten Forderungen ableitet, juristisch abgesichert werden soll. Die Erreichung dieses Zieles wird zugleich dazu führen, daß die Situation der Marxisten, die in der Periode des 12. September aufgrund anderer Strafgesetzbuchbestimmungen unterdrückt worden sind, im öffentlichen Bewußtsein reflektiert wird. Unter diesen Umständen wird kein aufrechter Mensch es hinnehmen, daß ein Teil der Marxisten frei, ein anderer Teil jedoch unterdrückt und ihren Freiheitsrechten entzogen wird. Trotz aller vorhandenen Hindernisse wird der Weg zu einer Generalamnestie eröffnet werden. Die Aufhebung der Verbote über der gesamten marxistischen Bewegung der Türkei wird zweifelsohne erleichtern, daß diese Bewegung zur Lösung aller Probleme, die Kurdische Frage, die ökologische Frage, die Frauenfrage, die Friedensfrage und andere, ihren wahren demokratischen Beitrag leisten kann.

Für diese Ziele möchte auch ich meine Bürgerrechte benutzen, um eine Türkei ohne die Paragraphen 141-142 zu erreichen.

Ich möchte erwähnen, daß ich die warmen Erinnerungen des Kampfes um Frieden, Demokratie, Menschenrechte, Sozialismus, den ich seit neun Jahren im Ausland mit politischen Flüchtlingen, seien sie in der Partei oder nicht, gemeinsam freundschaftlich geführt habe, in den Kampf in der Heimat hineinbringen werde.

In diesem Zusammenhang möchte ich im Namen der TBKP den deutschen Werktätigen, die seit 1981 wie alle anderen politischen Flüchtlinge auch mich allen existierenden ausländerfeindlichen Strömungen zum Trotz als Gast aufgenommen haben sowie allen europäischen Freunden, Demokraten, Friedenskämpfern, Kommunistischen, Sozialdemokratischen, Ökologischen Parteien für ihre internationale Solidarität meinen tief empfundenen Dank aussprechen."

TBKP BAŞKAN YARDIMCISI MEHMET KARACA ÜLKEYE DÖNÜYOR

DÜİSBURG 3.Mayıs.1990 BEM

- ** 12 Eylül 1980'den sonra yurt dışına çıkan Karaca, yaklaşık 10 yıldır Pariste politik göçmen olarak yaşıyor.
- ** 1976-77 yıllarında DİSK Genel Sekreterliği ve Maden-İş sendikası yöneticiliği yapan Karaca, DİSK'in kurucularından ve Türkiye Maden-İş sendikası Genel Başkanı Kemal Türkler'in 1980 yazında öldürülmesinden sonra Maden-İş sendikası Genel Başkanlığına getirilmişti.
- ** 12 Eylül 1980'de Maden-İş sendikası Genel Başkanı ve DİSK Genel Yönetim Kurulu üyesi olan Karaca askeri darbeden sonra yurt dışına çıkmış, Pariste politik göçmen olarak yaşamaktaydı.
- ** Türkiye İşçi Partisi (TİP) ile Türkiye Komünist Partisi (TKP)'nin birleşmesiyle oluşan Türkiye Birleşik Komünist Partisi (TBKP) nin yasal kuruluş çalışmaları için ülkeye dönen SARGIN ve KUTLU'nun dönüşünden sonra TBKP yöneticisi olarak Başkan Yardımcılığına getirilen Karaca 12 Eylül'den sonra yurttaşlıktan çıkarılanlar arasındaydı

Düisburg'ta Birlik Enformasyon Merkezinde bir açıklama yapan Karaca " 20 Nisan 1990 günü Paris Başkonsolosluğuna yazılı başvuruda bulunarak ülkeye dönüş belgesi istediğini, ancak kendisine yurttaşlıktan çıkarıldığı için dönüş belgesi verilmediğini, buna rağmen Mayıs ayı içerisinde ülkeye döneceğini" söyledi.

Karaca dönüş gerekçesine ilişkin " TBKP 2,5 yıldır bir yasallaşma mücadelesi veriyor. Bu konuda artık genel bir mutabakat doğmuştur. TBKP'nin toplumsal meşruiyeti bu mutabakat içerisinde toplum vicdanında sağlanmıştır. Bugüne kadar SARGIN ve KUTLU' nun bırakılmamış olmaları büyük bir çelişki ve vicdanları sızlatan bir haksızlıktır. Toplumsal meşruiyetin yanında hukuksal meşruiyette bir an önce çözümlenmelidir. Konu dar anlamda bir TBKP olayı değildir. Demokratikleşmede bir nitel değişikliğe yol açma sorunudur. TBKP çağdaş kimliği ile işçi sınıfının, barışın, yurtseverliğin, demokratizmin, hümanizmin ve sosyalizmin partisidir.

TBKP, ülkemizin geniş kitlelere dayalı, çağdaş katılımcı ve çoğulcu bir demokrasiyi gerçekleştirmesinde, kürt sorununun adil demokratik bir çözüme kavuşturulmasında, dünya ve bölge barışının korunmasında kendi etkin katkısını yapacaktır.

Ülkemizde komünistler üzerindeki uzun yıllardır sürdürülen yasak zinciri, demokrasi güçlerinin kararlı mücadeleleri ve Uluslararası dayanışmanın etkileri ile kırılmıştır. Bu bir tarihi kazanımdır. Parti yönetimimizin daha önce açıkladığı gibi TBKP, bu kazanımlarını ve yeni düşüncelerini 15 Nisan'da bir araya gelen daha geniş Marksist güçlerin ortak eseri olabilecek partiye taşıyacaktır. Bu politik faaliyete özgürce memleketimde katılmak için dönüyorum."

PRESSEERKLÄRUNG

MEHMET KARACA, STELLVERTRETENDER VORSITZENDER DER VEREINIGTEN KOMMUNISTISCHEN PARTEI DER TÜRKEI KEHRT IN SEINE HEIMAT ZURÜCK

Duisburg, den 3. Mai 1990

- * Karaca, der nach dem 12. September 1980 ins Exil mußte, lebt seit ungefähr zehn Jahren in Paris als politischer Emmigrant.
- * Karaca, der zwischen 1976-77 der Generalsekretär der Gewerkschaftskonföderation DISK und Vorstandsmitglied der Metallurgiegewerkschaft Maden-İş war, wurde 1980 nach dem tödlichen Anschlag auf Kemal Türkler, Mitbegründer der DISK und Vorsitzender der Maden-İş, zum Vorsitzenden der Maden-İş gewählt.
- * Karaca, der am 12. September 1980 Vorsitzender der Maden-İş und Vorstandsmitglied der DISK war, mußte nach dem Putsch ins Exil und lebte in Paris als politischer Emmigrant.
- * Nach der Rückkehr von Sargin und Kutlu, die für die legale Gründung der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei (TBKP) die aus der Vereinigung der Kommunistischen Partei der Türkei (TKP) und Arbeiterpartei der Türkei (TİP) hervorging, wurde Karaca zum stellvertretenden Vorsitzenden der TBKP. Er gehört zu den nach dem Putsch vom 12. September 1980 Ausgebürgerten.

Mehmet Karaca hat der Pressezentrale Einheit (BEM) eine Erklärung abgegeben und unterstrichen, daß er sich schriftlich am 20. April 1990 für ein Reisepapier in die Türkei an das Generalkonsulat der Türkischen Republik in Paris gewandt hat. Ihm wurde das Reisepapier verweigert, da er ausgebürgert sei. Karaca wird trotzdem in die Heimat zurückkehren.

In der Erklärung von Karaca heißt es: "Die TBKP kämpft seit 2,5 Jahren für ihre Legalität. In diesem Punkt herrscht ein allgemeiner Konsens. Die gesellschaftliche Legitimität der TBKP ist auf dieser Grundlage in dem Bewusstsein der Bevölkerung verankert. Das Andauern der Inhaftierung von Sargin und Kutlu bis heute ist ein grober Widerspruch und eine gewissenslose Ungerechtigkeit. Deshalb muß die gesellschaftliche Legitimität der TBKP in kürzester Zeit durch die juristischen Legitimität ergänzt werden. Diese Frage geht nicht nur die TBKP an. Das ist eine Frage, die bei der Demokratisierung des Landes eine qualitative Veränderung hervorbringen wird. Mit ihrer modernen Identität ist die TBKP die Partei der Arbeitnehmer, des Friedens, des Patriotismus, des Demokratismus, des Humanismus und des Sozialismus.

"Die TBKP wird ihren Beitrag dazu leisten, daß unser Land eine auf breite Massen basierende, zeitgemäße und pluralistische Demokratie realisiert, daß die kurdische Frage auf einer gerechten und demokratischen Grundlage gelöst und der Frieden in der Welt sowie in der Region geschützt wird.

"Die Ketten der Verbote, die in unserem Land jahrelang den Kommunisten auferlegt worden, konnten durch den konsequenten Kampf der demokratischen Kräfte und die internationale Solidarität gesprengt werden. Das ist eine historische Errungenschaft. Wie es unsere Partei mehrmals erklärt hat, wird die TBKP diese Errungenschaften und ihre neuen Ideen in die Partei der breiten marxistischen Kräfte hinein tragen, die am 15. April 1990 in Istanbul zusammenkamen. Ich kehre in meine Heimat zurück, um frei an der politischen Tätigkeit teilzunehmen."

MOLTKESTR. 45, 4100 DUISBURG 1, TELEFON: 49 203 340395, TELEFAX: 49 203 339229 (BRD)
6 STOKE NEWINGTON ROAD, LONDON M16 7XN, TELEPHONE / FAX: 44 1 923 1982 (UK)
BÜRO ADIMLAR, DONAU STR.104, 1 BERLIN 44, TELEFON: 49 30 687 65 54, FAX: 49 30 6876019

Nach 900 Tagen in Haft

SARGIN UND KUTLU SIND FREIGELASSEN

- x Das Staatssicherheitsgericht in Ankara begründete die Freilassung mit den bevorstehenden Veränderungen der Paragraphen 141, 142 und 163 des türkischen Strafgesetzbuches**
- x Das Todesfasten und die breite internationale Solidarität ist bestimmend für die Freilassung**
- x Jubel und Freude im Gerichtssaal**

Ankara- Nihat Sargin, Vorsitzender der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei, und Haydar Kutlu, Generalsekretär der TBKP, sind am 32. Verhandlungstag freigelassen worden. Das Gericht begründete die Freilassung mit den bevorstehenden Veränderungen der §§141, 142 und 163 des türkischen Strafgesetzbuches.

Die beiden Politiker kehrten am 16. November 1987 in Begleitung einer Delegation, der auch Mitglieder des Europaparlaments und ausländische Journalisten angehörten, in ihre Heimat zurück, um die TBKP legal zu gründen. Am Flughafen von Ankara wurden ihnen sofort Handschellen angelegt und die Augen verbunden. Im Polizeipräsidium in Ankara wurden sie brutal gefoltert, weshalb auch verschiedene Institutionen Europas protestierten. Nach ihrer Verhaftung durch das Staatssicherheitsgericht in Ankara am 5. Dezember 1987 wurden sie zur Geschlossenen Justizvollzugsanstalt Ankara gebracht. Staatsanwaltschaft desselben Gerichtes vollendete am 11. März 1988 eine Anklageschrift gegen Sargin und Kutlu. Der Prozeß begann am 8. Juni 1988. Seitdem sind 31 Verhandlungen vergangen und die Freilassung der beiden Politiker jedesmal abgelehnt.

Am 6.4.1990 begannen die beiden Politiker ein Todesfasten mit den Forderungen der Aufhebung der §§ 141, 142 und 163 oder deren gesetzlichen Veränderungen oder ihrer Freilassung. Das Todesfasten der beiden Politiker entfachte eine große Demokratiebewegung in der Türkei und breite Unterstützung im Ausland. Am 25.4.1990 unterbrochen Sargin und Kutlu ihren unbefristeten Hungerstreik, da der Staatspräsident Turgut Özal zugesichert hatte, daß die gesetzlichen Regelungen bald durchgeführt werden.

Aufgrund der unsicheren Situation, da die Regierenden des Landes ihre Versprechen hinsichtlich der Demokratisierung der Türkei bis jetzt nicht gehalten haben, reisten aus verschiedenen Ländern erneut zahlreiche Beobachter nach Ankara.

Nachdem der Hauptrichter im Gerichtssaal die Freilassung von Sargin und Kutlu verlesen hatte, herrschte Jubel und Freude im Gerichtssaal.

Am 4.5.1990 findet ein Festessen in Ankara statt.

Das Solidaritätskomitee mit Sargin und Kutlu gab nach der Freilassung von Sargin und Kutlu eine Erklärung und bedankte sich allen Persönlichkeiten, politischen Parteien und Organisationen in Europa, die sich für die Freilassung der beiden Politiker und für die Abschaffung der Paragraphen 141, 142 und 163 des türkischen Strafgesetzbuches eingesetzt haben. In der Erklärung heißt es:

" Wir wenden uns an alle Demokraten, Persönlichkeiten, politischen Parteien und Organisationen in Europa, um diesesmal unseren tiefen Dank für ihre Solidarität auszusprechen.

Nach einem langen, gespannten und opferreichen Kampf erreichten wir diesen Tag, wo der erste Schritt in Richtung der Zurückdrängung der Totalitaristen in der Türkei gemacht werden konnte.

Da die gesetzlichen Veränderungen noch von der Regierung diskutiert werden, können wir noch nicht froh sein. Ausserdem dauern die Reprasallien immernoch an. Zeuge davon sind die Ereignisse und Massenverhaftungen am 1. Mai 1990 und die Unterdrückung des kurdischen Volkes. Deshalb unterstreichen wir, dass man die Wachsamkeit nicht nachlassen muß.

Wir sind überzeugt, daß die Demokraten, demokratische Parteien und Organisationen sowie Menschenrechtsorganisationen Europas ihre Unterstützung und ihren Einsatz für Demokratie und Menschenrechte in der Türkei fortsetzen werden.

Die Freilassung von Sargin und Kutlu hat noch einmal gezeigt, daß die Internationale Solidarität eine bestimmende Rolle spielt. Wir danken allen Demokraten, Persönlichkeiten, politischen Parteien und Organisationen, die uns in diesem Kampf unterstützt haben."

4.Mai.1990

DECLARATION

Nous sommes des démocrates ayant engagé une lutte contre le régime fasciste qui règne en Turquie. Nous avons été obligés de quitter notre pays à la suite des pressions exercées contre notre peuple dans sa lutte démocratique. Nous avons été dans plusieurs pays pour recevoir des entraînements et poursuivre jusqu'au bout la lutte démocratique à l'égard de régimes fascistes.

D'après les expériences dont nous avons acquises, nous avons constaté que les amis nous soutenant dans le cadre de nos intérêts réciproques, nous exploitent pour leurs propres profits fascistes et chauvinistes.

Sous prétexte de soutenir la lutte pour la démocratie et l'indépendance, la Grèce raciste et impérialiste sous l'intendance du parti chauviniste PASOK, nous a transformé à des fantoches par sa voracité antidémocratique, raciste et impérialiste.

De nos jours, les gradins grecs fascistes ayant contribué aux assassinats de Nihat ERIN, d'Abdi İPEKCI et voire celui d'Olaf PALME qui n'approuvaient guère les ambitions impérialistes et racistes de la Grèce sur la Turquie, continuent à être impliqués dans de actes criminels. Les services de renseignement de certains pays comme la Grèce, la Bulgarie et la Syrie obsédés par des idées chauvinistes, en collaboration avec les forces démocratiques révolutionnaires, sont les organisateurs de ce réseau criminel.

Le gouvernement de Papandréou fasciste et chauviniste ayant l'ambition de réaliser ses projets concernant la Turquie est en train d'établir d'étroites relations avec la Chypre. Des centaines de personnes de nationalités différentes sont entraînées outre les camps du Moyen-Orient, dans les camps établis à Chypre.

En tant que démocrates turcs, nous allons poursuivre notre lutte contre le régime antidémocratique et fasciste de notre pays. En outre, nous avons aussi décidé de lutter contre les actes impérialistes et chauvinistes dirigés contre notre pays.

Le gouvernement de Papandréou impérialiste et chauviniste qui incite tous les pays du monde contre la Turquie et qui ne s'abstient même pas de violer les droits humains de ses propres citoyens est notre principale cible.

- À mort à ceux qui exploitent les révolutionnaires turcs pour leurs propres intérêts impérialistes!

- Vive la nouvelle lutte engagée par les démocrates turcs!

La Nouvelle Union de la Force Démocratique

DUYURU

Bizler ulkemiz Türkiye'deki fasist yonetime karsi mucadele veren demokratlariz. Fasist iktidarın halkimizin demokratik mucadelesine yonelttigi baskılar sonucu ulkenizi terk etmek zorunda kaldık. Eğitim ve mucadelemiz boyunca bir çok ulkede bulunduk. Fasist iktidarlara karsi demokratik mucadelemizi surdurduk.

Bu safhada edindigimiz tecrubeler gostermistirki, karsilikli menfaatler icerisinde eylemlerimizi destekleyen dostlarımız, bizleri kendi fasist ve sovenist cikarlari icin bir kukla olarak kullanmaktadırlar.

Sovenist PASOK Partisi'nin yonetimindeki Yunanistan, demokrasi ve bagimsizlik mucadelesini destekleme yutturmacasiyla, bizleri antidemokratik, irkci ve emperyalist acgozlulugunun kuklasi haline getirmiştir.

Geoniste, Fasist uygulamalara hizmet etmelerine karşılık Yunanistan'in Türkiye üzerindeki emperyalist ve irkci emellerine engel teskil eden Nihat ERİM, Abdi İPEKÇİ, hatta Olaf PALME'nin öldurulmelerinde etkin rol oynayan Yunan fasist kopekleri bugün de birçok cinayetin perde arkasındadırlar. Soven ve emperyalist duyguların esiri olan Yunanistan, Suriye ve Bulgaristan gibi ulkelerin devrimci demokratik guclerle isbirliği yapan istihbarat orgutleri, bu cinayet sebekesinin organizatorleridirler.

Fasist ve sovenist Papandreu iktidarı, Türkiye üzerindeki emperyalist emellerini gerceklestirmek icin Kıbrıs'la da isbirliği yapmaktadır. Ortadogu'daki kampların yanısıra Kıbrıs'taki eğitim kamplarında da cesitli milletlerden yuzlerce kisi egitilmektedir.

Türk demokratları olarak ulkemizdeki Fasist ve anti-demokratik uygulamalara karsi mucadelemiz devam edecektir. Anca bundan böyle ulkemize yoneltilen emperyalist ve sovenist eylemlerle de mucadeleye karar verdik.

Dunyayı Türkiye'ye karsi kiskirtan anca, kendi halklarının insan haklarını cignemekten kacırmayan emperyalist ve sovenist Papandreu yonetimi ilk hedefimiz olacaktır.

- Kahrolsun Türk devrimcilerini kendi emperyalist cikarlarına alet edenler,
- Yasasin Türk demokratlarının yeni mucadelesi.

Yeni Demokratik Guo Birliği

?